

(підпис)

О. В. Генчев
(ініціали та прізвище)

02008L0106 — UA — 01.08.2019 — 002.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► **V** ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2008/106/ЄС

від 19 листопада 2008 року

про мінімальний рівень підготовки моряків (нова редакція)

(Текст стосується ЄЄП)

(ОБ L 323 03.12.2008, с. 33)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► <u>M1</u>	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2012/35/ЄС Текст стосується ЄЄП від 21 листопада 2012 року	L 343	78	14.12.2012
► <u>M2</u>	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/1159 Текст стосується ЄЄП від 20 червня 2019 року	L 188	94	12.07.2019

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

►В   **ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2008/106/ЄС**
від 19 листопада 2008 року
про мінімальний рівень підготовки моряків (нова редакція)
 ([Текст стосується ЄЄП](#))
 (ОВ L 323 03.12.2008, с. 33)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
►M1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2012/35/ЄС Текст стосується ЄЄП від 21 листопада 2012 року	L 343	78	14.12.2012
►M2	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/1159 Текст стосується ЄЄП від 20 червня 2019 року	L 188	94	12.07.2019

▼В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2008/106/ЄС
від 19 листопада 2008 року
про мінімальний рівень підготовки моряків (нова редакція)
 (Текст стосується ЄЄП)

Стаття 1

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви:

1. «капітан» означає особу, яка керує судном;
2. «особа командного складу» означає члена екіпажу, іншого ніж капітан, призначеного згідно з національним правом або підзаконними нормативно-правовими актами, або, за відсутності такого призначення, — колективним договором або згідно зі звичаєм;
3. «помічник капітана» означає особу командного складу, яка має кваліфікацію відповідно до положень глави II додатка I;
4. «старший помічник» означає особу командного складу, наступну за рангом після капітана, на яку покладено обов'язок керування судном у випадку, якщо капітан не здатен виконувати свою функцію;

5. «механік» означає особу командного складу, яка має кваліфікацію відповідно до положень глави III додатка I;
6. «старший механік» означає старшого за рангом механіка, відповідального за механічне урухомлення, експлуатацію та технічне обслуговування механічного та електричного устаткування судна;
7. «другий механік» означає механіка, наступного за рангом після старшого механіка, на якого покладається відповідальність за механічне урухомлення, експлуатацію та технічне обслуговування механічного та електричного устаткування судна у випадку, якщо старший механік не здатен виконувати свою функцію;
8. «помічник механіка» означає особу, яка проходить підготовку, щоб стати механіком, та призначена таким відповідно до національного права або підзаконних актів;
9. «радіооператор» означає особу, яка має належне свідоцтво, видане або визнане компетентними органами відповідно до положень Регламенту радіозв'язку;
10. «член суднової команди» означає члена екіпажу судна, окрім капітана або особи командного складу;
11. «морське судно» означає судно, окрім тих, що плавають виключно по внутрішніх водних шляхах, у прибережних водах або в безпосередній близькості від них, захищених водах або районах, де застосовуються портові правила;
12. «судно, що плаває під прапором держави-члена» означає судно, яке зареєстроване в державі-члені та плаває під її прапором відповідно до її законодавства; судно, яке не відповідає цьому означенню, вважається судном, що плаває під прапором третьої країни;
13. «прибережні рейси» означає рейси поблизу території держави-члена, як визначено такою державою-членом;
14. «рушійна потужність» означає максимальне значення загальної сталої номінальної вихідної потужності (у кіловатах) усієї головної енергетичної установки судна, зазначене у сертифікаті про реєстрацію судна або іншому офіційному документі;
15. «нафтовий танкер» означає судно, побудоване та використовуване для перевезення нафти та нафтопродуктів наливом;
16. «танкер-хімовоз» означає судно, яке побудоване чи адаптоване та використовуване для перевезення наливом будь-якого рідкого продукту, наведеного у главі 17 Міжнародного кодексу будівництва та обладнання суден, що перевозять небезпечні хімічні вантажі наливом, у його актуальній версії;
17. «танкер-газовоз для перевезення зрідженого газу» означає судно, яке побудоване чи адаптоване та використовуване для перевезення наливом будь-якого зрідженого газу чи іншого продукту, наведеного у главі 19 Міжнародного кодексу з газовозів, у його актуальній версії;

▼M1

18. «Регламент радіозв'язку» означає правила радіозв'язку, додані або такі, що їх вважають доданими до Міжнародної конвенції електрозв'язку зі змінами;
19. «пасажирське судно» означає судно, як означено в Міжнародній конвенції з охорони людського життя на морі 1974 року (СОЛАС 74), зі змінами;

▼B

20. «риболовне судно» означає будь-яке судно, яке використовують для вилову риби або інших живих ресурсів моря;
21. «Конвенція про ПДНВ» означає Конвенцію Міжнародної морської організації (ММО) про підготовку і дипломування моряків та несення вахти 1978 року, оскільки її застосовують до відповідних питань з урахуванням перехідних положень статті VII та правила I/15 Конвенції, у тому числі, у відповідних випадках, застосовних положень Кодексу ПДНВ, усі вони застосовні в їхніх актуальних версіях;
22. «обов'язки з радіозв'язку» включають, у відповідних випадках, несення вахти, технічне обслуговування і ремонт, проведені відповідно до Регламенту радіозв'язку, Міжнародної Конвенції з охорони людського життя на морі 1974 року (СОЛАС 74) та, на розсуд кожної держави-члена, відповідні рекомендації ММО, у їхніх актуальних версіях;
23. «пасажирське судно ро-ро» означає пасажирське судно, що має вантажні приміщення ро-ро або приміщення спеціальних категорій, як визначено в Конвенції СОЛАС 74, у її актуальній версії;

▼M1

24. «Кодекс ПДНВ» означає Кодекс підготовки і дипломування моряків та несення вахти (ПДНВ), як ухвалено Резолюцією 2 Конференції 1995 року, у його актуальній версії;

▼B

25. «посадовий обов'язок» означає групу завдань, обов'язків та зобов'язань, як зазначено в Кодексі ПДНВ, необхідних для експлуатації судна, безпеки життя на морі чи охорони морського середовища;
26. «компанія» означає власника судна або будь-яку іншу організацію чи особу, таку як керівник або фрахтувальник судна без екіпажу, якій судновласник передав відповідальність за експлуатацію судна і яка, беручи на себе таку відповідальність, погодилася нести усі обов'язки та зобов'язання, покладені на компанію цією Директивою;

▼M1

▼M1

28. «морська служба» означає службу на борту судна, що має значення для надання або продовження дії кваліфікаційного свідоцтва, свідоцтва фахівця або іншої кваліфікації;

▼B

29. «затверджено» означає факт затвердження державою-членом відповідно до цієї Директиви;
30. «третя країна» означає будь-яку країну, яка не є державою-членом;
31. «місяць» означає календарний місяць або 30 днів, що складаються з періодів менше одного місяця;

▼M1

32. «радіооператор ГМЗЛБ» означає особу, кваліфіковану відповідно до глави IV додатка I;
33. «Кодекс ОСПЗ» означає Міжнародний кодекс з охорони суден та портових засобів, ухвалений 12 грудня 2002 року Резолюцією 2 Конференції урядів-підписантів до СОЛАС 74 у його актуальній версії;
34. «особа командного складу, відповідальна за охорону судна» означає особу на борту судна, підзвітну капітану, призначену компанією як відповідальну за безпеку судна, у тому числі імплементацію та підтримку плану безпеки судна та зв'язок зі співробітниками компанії, які відповідають за питання безпеки, та співробітниками портового засобу, які відповідають за питання безпеки;
35. «обов'язки щодо забезпечення безпеки» включають усі завдання та обов'язки щодо забезпечення безпеки на борту суден, як означено у главі XI/2 СОЛАС 74, зі змінами, та в Кодексі ОСПЗ;
36. «кваліфікаційне свідоцтво» означає свідоцтво, видане та підтвержене для капітанів, осіб командного складу та радіооператорів ГМЗЛБ відповідно до глав II, III, IV чи VII додатка I, яке надає його законному володільцю право працювати на посаді та виконувати відповідні функції на рівні відповідальності, вказаному в зазначеному додатку;
37. «свідоцтво фахівця» означає свідоцтво, інше ніж кваліфікаційне свідоцтво, видане моряку, в якому зазначено, що відповідні вимоги щодо підготовки, компетенцій або морської служби в цій Директиві виконані;
38. «документальний доказ» означає документ, інший ніж кваліфікаційне свідоцтво або свідоцтво фахівця, який використовують для встановлення того, що відповідні вимоги цієї Директиви виконані;
39. «електромеханік» означає особу командного складу, кваліфіковану відповідно до положень глави III додатка I;
40. «кваліфікований моряк палубної команди» означає члена суднової команди, кваліфікованого відповідно до глави II додатка I;
41. «моторист першого класу» означає члена суднової команди, кваліфікованого відповідно до глави III додатка I;
42. «електрик» означає члена суднової команди, кваліфікованого відповідно до глави III додатка I;

▼M2

43. «приймаюча держава-член» означає державу-член, у якій моряки звертаються стосовно прийняття чи визнання їхніх сертифікатів кваліфікаційних свідоцтв, свідоцтв фахівця або документальних доказів;
44. «Кодекс МКП» означає Міжнародний кодекс з безпеки для суден, що використовують гази або інші види палива з низькою температурою спалаху, як визначено у правилі II-1/2.29 СОЛАС 74;
45. «Полярний кодекс» означає Міжнародний кодекс для суден, що експлуатуються в полярних водах, як визначено у правилі XIV/1.1 СОЛАС 74;
46. «полярні води» означає арктичні води та/або зону Антарктики, як визначено у правилах XIV/1.2–XIV/1.4 СОЛАС 74.

[▼В](#)

Стаття 2

Сфера застосування

[▼M2](#)

1. Цю Директиву застосовують до моряків, згаданих у цій Директиві, які проходять службу на борту морських суден, що плавають під прапорами держав-членів, за винятком:

[▼В](#)

- (a) військових кораблів, допоміжних військових суден або інших суден, які перебувають у власності чи експлуатації держави-члена та задіяні лише в урядовій некомерційній службі;
- (b) риболовних суден;
- (c) рекреаційних яхт, не задіяних у торгівлі;
- (d) дерев'яних суден примітивної конструкції.

[▼M2](#)

2. Статтю 5b застосовують до моряків, які володіють сертифікатом, який видано державою-членом, незалежно від їхнього громадянства.

[▼В](#)

Стаття 3

Підготовка та сертифікація

[▼M1](#)

1. Держави-члени вживають усіх заходів, необхідних для забезпечення того, щоб усі моряки, які проходять службу на борту суден, як зазначено у статті 2, проходили підготовку як мінімум відповідно до вимог Конвенції про ПДНВ, як встановлено у додатку I до цієї Директиви, та мали свідоцтва, як визначено в пунктах (36) та (37) статті 1, та/або документальні докази, як визначено в пункті (38) статті 1.

[▼В](#)

2. Держави-члени вживають заходів, необхідних для забезпечення того, щоб такі члени екіпажу, які повинні бути сертифіковані відповідно до правила III/10.4 СОЛАС 74, проходили підготовку та сертифікацію відповідно до цієї Директиви.

[▼M1](#) _____

[▼В](#)

Стаття 5

[▼M1](#)

Кваліфікаційні свідоцтва, свідоцтва фахівця та підтвердження свідоцтв

1. Держави-члени забезпечують, щоб кваліфікаційні свідоцтва та свідоцтва фахівця видавалися тільки тим кандидатам, які відповідають вимогам цієї статті.

[▼В](#)

2. Свідоцтва для капітанів, осіб командного складу та радіооператорів повинні бути підтвержені державою-членом, як передбачено в цій статті.

[▼M1](#)

3. Кваліфікаційні свідоцтва та свідоцтва фахівця видають відповідно до пункту 3 правила I/2 додатка до Конвенції про ПДНВ.

[▼M1](#)

3а. Кваліфікаційні свідоцтва видають тільки держави-члени після перевірки автентичності та чинності будь-яких необхідних документальних доказів та відповідно до положень, встановлених у цій статті.

[▼В](#)

4. Щодо радіооператорів, держави-члени можуть:

- (a) включати додаткові знання, наявність яких вимагають відповідні правила, до іспиту для видачі свідоцтва, яке відповідає Регламенту радіозв'язку; або
- (b) видавати окреме свідоцтво на засвідчення того, що його володілець має додаткові знання, наявність яких вимагають відповідні правила.

5. На розсуд держави-члена підтвердження свідоцтв можуть бути включені у формат свідоцтв, що їх видають згідно із розділом A-I/2 Кодексу ПДНВ. У разі такого включення використовується форма повинна бути такою, як передбачено в пункті 1 розділу A-I/2. При видачі в інший спосіб використовується форма підтвердження свідоцтв повинна бути такою, як передбачено в пункті 2 зазначеного розділу. Підтвердження свідоцтв оформлюють і видають відповідно до пункту 2 статті VI Конвенції про ПДНВ.

▼M1

Підтвердження, що засвідчують видачу кваліфікаційного свідоцтва, та підтвердження, що засвідчують свідоцтва фахівця, видані капітанам та особам командного складу відповідно до правил V/1-1 та V/1-2 додатка I, оформлюють і видають лише у разі, якщо дотримано всіх вимог Конвенції про ПДНВ та цієї Директиви.

▼M1

6. Держава-член, яка визнає кваліфікаційне свідоцтво або свідоцтво фахівця, видане капітанам та особам командного складу відповідно до правил V/1-1 та V/1-2 додатка до Конвенції про ПДНВ в порядку, встановленому статтею 19(2) цієї Директиви, повинна підтвердити таке свідоцтво на засвідчення його визнання тільки після того, як пересвідчиться в автентичності та дійсності свідоцтва. Використовувана форма підтвердження свідоцтв повинна бути такою, яка визначена в пункті 3 розділу A-I/2 Кодексу ПДНВ.

7. Підтвердження свідоцтв, зазначені в параграфах 5 і 6:

- (a) можуть бути видані як окремі документи;
- (b) повинні бути видані тільки державами-членами;
- (c) повинні містити на кожному з них присвоєний унікальний номер, окрім підтверджень, що засвідчують видачу кваліфікаційного свідоцтва, яким може бути присвоєно такий самий номер, що й відповідному кваліфікаційному свідоцтву за умови, що такий номер є унікальним; та
- (d) повинні діяти до моменту, щойно підтвержене кваліфікаційне свідоцтво або свідоцтво фахівця, видане капітанам та особам командного складу відповідно до правил V/1-1 та V/1-2 додатка до Конвенції про ПДНВ, втрапить чинність або буде відкликано, призупинено чи скасоване державою-членом чи третьою країною, яка його видала та, в будь-якому випадку, впродовж п'яти років із дати їх видачі.

▼B

8. Посада, яку володілець свідоцтва уповноважений обіймати, повинна бути вказана у формі підтвердження свідоцтва з використанням термінів і формулювань, ідентичних тим, що їх використовують у застосовних вимогах до мінімального складу екіпажу судна у відповідній державі-члені.

9. Держава-член може використовувати інший формат, ніж встановлений у розділі A-I/2 Кодексу ПДНВ, за умови, що необхідна інформація принаймні викладена латинськими літерами та арабськими цифрами, з урахуванням варіантів, дозволених згідно з розділом A-I/2.

▼M2

10. Якщо статтею 19(7) не встановлено інакше, будь-яке свідоцтво, передбачене цією Директивою, повинне зберігатися в оригінальній формі на борту судна, на якому проходить службу володілець, у друкованому вигляді або в цифровому форматі, при цьому має існувати можливість перевірити його автентичність та дійсність згідно з процедурою, встановленою в пункті (b) параграфа 12 цієї статті.

▼M1

11. Кандидати на сертифікацію повинні надати задовільні докази:

- (a) своєї особи;
- (b) того, що їхній вік не менший ніж передбачений у правилах, наведених у додатку I, відповідно до кваліфікаційного свідоцтва або свідоцтва фахівця, на яке подано заявку;
- (c) того, що вони відповідають стандартам придатності за станом здоров'я, зазначеним у розділі A-I/9 Кодексу ПДНВ;
- (d) того, що вони завершили проходження морської служби та пройшли будь-яку відповідну обов'язкову підготовку, передбачену в правилах, викладених у додатку I, для отримання кваліфікаційного свідоцтва або свідоцтва фахівця, на яке подано заявку; та

- (е) того, що вони відповідають стандартам щодо компетенції, передбаченим правилами, наведеними в додатку I, для посад, функцій та рівнів, що повинні бути визначені у підтвердженні кваліфікаційного свідоцтва.

Цей параграф не застосовують до визнання підтверджень свідоцтв згідно з правилом I/10 Конвенції про ПДНВ.

12. Кожна держава-член зобов'язана:

- (а) вести реєстр або реєстри всіх кваліфікаційних свідоцтв, свідоцтв фахівця та підтверджень до них для капітанів та осіб командного складу, а також, якщо застосовно, членів судової команди, які було видано, термін дії яких спливає або які були переглянуті, призупинені, скасовані або заявлені як втрачені чи знищені, а також виданих дозволів;
- (б) надавати доступ до інформації про статус кваліфікаційних свідоцтв, підтверджень свідоцтв та дозволів іншим державам-членам або іншим сторонам Конвенції про ПДНВ та компаніям, що вимагають перевірки автентичності та чинності кваліфікаційних свідоцтв та/або свідоцтв, виданих капітанам та особам командного складу відповідно до правил V/1-1 та V/1-2 додатка I, наданих їм моряками для визнання відповідно до правила I/10 Конвенції про ПДНВ або для працевлаштування на борту судна.

▼M2

13. Після набуття чинності відповідними змінами до Конвенції про ПДНВ та до частини А Кодексу ПДНВ щодо цифрових свідоцтв для моряків, Комісії надано повноваження ухвалити делеговані акти згідно зі статтею 27а для внесення змін до цієї Директиви з метою приведення у відповідність усіх дотичних положень із такими змінами до Конвенції про ПДНВ та до частини А Кодексу ПДНВ для оцифрування свідоцтв моряків та підтверджень свідоцтв моряків.

Стаття 5a

Інформування Комісії

Для цілей статті 20(8) та статті 21(2), а також винятково для використання державами-членами та Комісією для цілей вироблення політики та для статистичних цілей, держави-члени щорічно подають до Комісії інформацію, перелічену в додатку V до цієї Директиви, щодо кваліфікаційних свідоцтв та підтверджень свідоцтв на засвідчення визнання кваліфікаційних свідоцтв. Вони також можуть надавати на добровільній основі інформацію про свідоцтва фахівця, видані членам судової команди відповідно до глав II, III та VII додатка до Конвенції про ПДНВ, таку як інформацію, вказану в додатку V до цієї Директиви.

▼M2

Стаття 5b

Взаємне визнання свідоцтв моряків, виданих іншими державами-членами

1. Кожна держава-член зобов'язана приймати свідоцтва фахівця та документальні докази, видані іншою державою-членом або суб'єктами, нею уповноваженими, у паперовому вигляді або в цифровому форматі, з метою дозволити морякам проходити службу на суднах, що плавають під її прапором.
2. Кожна держава-член зобов'язана визначати кваліфікаційні свідоцтва іншої держави-члена або свідоцтва фахівця іншої держави-члена, видані капітанам та особам командного складу відповідно до правил V/1-1 та V/1-2 додатка I до цієї Директиви, шляхом підтвердження таких свідоцтв на засвідчення їх визнання. Підтвердження свідоцтв на засвідчення їх визнання обмежують посадами, функціями та рівнями кваліфікації або фаху, передбаченими такими свідоцтвами. Підтвердження свідоцтв видають відповідно до пункту 7 правила I/2 Конвенції про ПДНВ лише у разі, якщо виконано всі вимоги Конвенції про ПДНВ. Використовувана форма підтвердження свідоцтв повинна бути такою, яка визначена в пункті 3 розділу A-I/2 Кодексу ПДНВ.
3. З метою дозволити морякам проходити службу на суднах, що плавають під її прапором, кожна держава-член зобов'язана приймати медичні свідоцтва, видані суб'єктами, уповноваженими іншою державою-членом відповідно до статті 11.
4. Приймаюча держава-член забезпечує, щоб рішення, зазначені в параграфах 1, 2 та 3, ухвалювали протягом розумного терміну. Приймаюча держава-член забезпечує, щоб моряки мали право оскаржити будь-яку відмову в підтвердженні або прийнятті дійсного свідоцтва або відсутність будь-якого рішення, відповідно до національного законодавства і процедур, та щоб морякам надавали адекватні консультації та допомогу стосовно таких оскаржень згідно з чинним національним законодавством і процедурами.
5. Без обмеження параграфу 2 цієї статті, компетентні органи приймаючої держави-члена можуть встановлювати додаткові обмеження щодо посад, функцій та рівнів кваліфікації або фаху стосовно

прибережних рейсів, як зазначено у статті 7, або щодо альтернативних свідоцтв, виданих згідно з правилом VII/1 додатка I.

6. Без обмеження параграфу 2, приймаюча держава-член може, якщо необхідно, дозволити моряку проходити службу протягом періоду, який не перевищує три місяці, на борту судна, що плаває під її прапором, за умови наявності належного й чинного свідоцтва, виданого й підтвердженого іншою державою-членом, але ще не підтвердженого як визнане відповідною державою-членом.

Документальний доказ того, що заявка на підтвердження свідоцтва була подана до компетентних органів, повинен повсякчас бути доступним за першою вимогою.

7. Приймаюча держава-член повинна забезпечувати, щоб моряки, які подають на визнання свідоцтва щодо посадових обов'язків управлінського рівня, мали належні знання морського законодавства такої держави-члена, відповідні посадовим обов'язкам, які їм дозволено виконувати.

▼B

Стаття 6

Вимоги до підготовки

Підготовка, необхідна відповідно до статті 3, повинна здійснюватися у формі, яка відповідає теоретичним знанням та практичним навичкам, передбаченим у додатку I, зокрема щодо використання засобів порятунку та пожежогасіння, та повинна бути затверджена компетентним органом або організацією, призначеною кожною державою-членом.

Стаття 7

Принципи регулювання прибережних рейсів

1. Під час визначення обсягу поняття «прибережні рейси», держави-члени не повинні встановлювати вимоги до підготовки, досвіду або сертифікації для моряків, які проходять службу на борту задіяних у таких рейсах суден, що мають право плавати під прапором іншої держави-члена або іншої сторони Конвенції про ПДНВ, у спосіб, що призводив би до встановлення жорсткіших вимог для таких моряків, ніж для тих моряків, які проходять службу на борту суден, які мають право плавати під власним прапором цих держав-членів. У жодному разі держава-член не повинна встановлювати такі вимоги щодо моряків, які проходять службу на борту суден, що плавають під прапором іншої держави-члена або іншої сторони Конвенції про ПДНВ, які перевищують вимоги цієї Директиви щодо суден, які не задіяні у здійсненні прибережних рейсів.

▼M1

1a. Щодо суден, яким надано переваги положень Конвенції про ПДНВ щодо прибережних рейсів, що включають рейси поблизу узбережжя інших держав-членів або сторін Конвенції про ПДНВ у межах визначеного ними обсягу поняття «прибережні рейси», держава-член повинна укласти з відповідними державами-членами або сторонами Конвенції угоду, в якій визначають детальні дані відповідних торговельних районів та інші відповідні положення.

▼B

2. Щодо суден, які мають право плавати під прапором держави-члена і регулярно задіяні у здійсненні прибережних рейсів поблизу узбережжя іншої держави-члена або іншої сторони Конвенції про ПДНВ, держава-член, під прапором якої плаває судно, виставляє для моряків, які проходять службу на таких судах, вимоги до підготовки, досвіду та сертифікації, щонайменше рівноцінні передбаченим державою-членом або стороною Конвенції про ПДНВ, біля берегів якої судно задіяне у здійсненні рейсів, за умови, що вони не перевищують вимог цієї Директиви щодо суден, які не задіяні у здійсненні прибережних рейсів. Моряки, які проходять службу на судні, що виконує рейс поза межами того, що держава-член визначає як «прибережний рейс», та заходить у води, не охоплені таким визначенням, повинні відповідати належним вимогам цієї Директиви.

3. Держава-член може застосовувати переваги положень цієї Директиви щодо прибережних рейсів до судна, яке має право плавати під її прапором, якщо таке судно регулярно задіяне у здійсненні прибережних рейсів, визначених як такі згаданою державою-членом, біля узбережжя держави, яка не є стороною Конвенції про ПДНВ.

▼M1

3a. Кваліфікаційні свідоцтва моряків, видані державою-членом або стороною Конвенції про ПДНВ, у частині визначених нею меж прибережних рейсів можуть бути визнані іншими державами-членами для проходження служби у визначених ними межах прибережних рейсів за умови, що відповідні держави-

члени або сторони Конвенції укладають угоду, в якій визначають детальні дані відповідних торговельних районів та інші відповідні положення.

3b. Держави-члени, які визначають обсяг поняття «прибережні рейси», відповідно до вимог цієї статті повинні:

- (a) відповідати принципам регулювання прибережних рейсів, зазначених у розділі А-І/3 Кодексу ПДНВ;
- (b) включити межі прибережних рейсів у підтвердження свідоцтв, видані відповідно до статті 5.

▼В

4. Після ухвалення рішення про визначення обсягу поняття «прибережні рейси» та вимог до освіти і підготовки, необхідних для них відповідно до вимог параграфів 1, 2 та 3, держави-члени повідомляють Комісії дані про положення, які вони ухвалили.

Стаття 8

Запобігання шахрайству та іншим незаконним практикам

▼М1

1. Держави-члени вживають та забезпечують дотримання належних заходів для запобігання шахрайству та іншим незаконним практикам, пов'язаним із видачею свідоцтв та підтверджень до них, та передбачають дієві, пропорційні і стримувальні санкції.

▼В

2. Держави-члени призначають національні органи, уповноважені на виявлення та боротьбу з шахрайством та іншими незаконними практиками, та здійснюють обмін інформацією з компетентними органами інших держав-членів та третіми країнами щодо свідоцтв моряків.

Держави-члени негайно надають іншим державам-членам та Комісії детальну інформацію щодо таких компетентних національних органів.

Держави-члени також негайно надають будь-яким третім країнам, із якими вони уклали угоди відповідно до пункту 1.2 правила І/10 Конвенції про ПДНВ, детальну інформацію щодо таких компетентних національних органів.

3. На запит приймаючої держави-члена, компетентні органи іншої держави-члена повинні надати письмове підтвердження або спростування автентичності свідоцтв моряків, підтверджень до них чи будь-яких інших документальних доказів професійної підготовки, виданих у такій іншій державі-члені.

Стаття 9

Санкції або дисциплінарні інструменти

▼М1

1. Держави-члени встановлюють порядок та процедури для неупередженого розслідування будь-якої повідомленої некомпетентності, дій, бездіяльності або порушення норм безпеки, що може становити безпосередню загрозу безпеці життя чи майна на морі або морському середовищу, з боку володільців кваліфікаційних свідоцтв та свідоцтв фахівця або підтверджень, виданих такою державою-членом, у зв'язку з виконанням ними обов'язків, пов'язаних із їхніми кваліфікаційними свідоцтвами та свідоцтвами фахівця, щодо відкликання, призупинення та скасування таких кваліфікаційних свідоцтв та свідоцтв фахівця з цієї причини та для запобігання шахрайству.

2. Держави-члени вживають та забезпечують виконання належних заходів для запобігання шахрайству та іншим незаконним практикам, пов'язаним із видачею кваліфікаційних свідоцтв, свідоцтв фахівця та підтверджень до них.

▼В

3. **►М1** Санкції або дисциплінарні інструменти повинні бути передбачені та застосовуватися в таких випадках: ◀

- (a) компанія чи капітан задіяли особу, яка не має свідоцтва відповідно до вимог цієї Директиви;
- (b) капітан дозволив виконання будь-якого посадового обов'язку або проходження служби на будь-якій посаді, що їх відповідно до вимог цієї Директиви повинна виконувати особа, яка має належний сертифікат, особі, яка не має необхідного свідоцтва, чинного дозволу або документального доказу, передбачених статтею 19(7); або

(с) особа шляхом шахрайства або підроблення документів отримала повноваження виконувати будь-яку функцію або проходити службу на будь-якій посаді, що їй відповідно до цієї Директиви повинна здійснювати або виконувати особа, яка має сертифікат або дозвіл.

4. Держави-члени, в юрисдикції яких розташована будь-яка компанія або фізична особа, щодо якої існують обґрунтовані підстави вважати її відповідальною за або обізнаною про будь-яку очевидну невідповідність вимогам цієї Директиви, вказаним у параграфі 3, повинні налагодити розширену співпрацю з будь-якою державою-членом або іншою стороною Конвенції про ПДНВ, яка повідомляє їм про намір порушити проти такої особи судовий процес у межах своєї юрисдикції.

Стаття 10

Стандарти якості

1. Кожна держава-член забезпечує, щоб:

▼M1

- (a) уся діяльність з підготовки, оцінювання компетентності, сертифікації, у тому числі медичної, підтвердження свідоцтв та подовження дії свідоцтв, здійснювана уповноваженими ними неурядовими агентствами або суб'єктами, перебувала під постійним контролем через систему стандартів якості, щоб забезпечити досягнення визначених цілей, у тому числі тих, що стосуються кваліфікацій та досвіду інструкторів і експертів з оцінювання відповідно до розділу А-І/8 Кодексу ПДНВ;
- (b) якщо таку діяльність здійснюють урядові агентства або суб'єкти, працювала система стандартів якості відповідно до розділу А-І/8 Кодексу ПДНВ;
- (с) поставлені цілі освіти й підготовки та відповідні стандарти якості компетентності були чітко визначені, а також щоб було ідентифіковано рівні знань, засвоєння та навичок, що підпадають під перевірку та оцінювання, передбачені Конвенцією про ПДНВ;

▼B

- (d) сфери застосування стандартів якості охоплювали управління системами сертифікації, а також усі курси та програми підготовки, експертизи та оцінювання, здійснювані кожною державою-членом або уповноваженими нею суб'єктами, а також кваліфікації та досвід, необхідні для інструкторів та експертів з оцінювання, беручи до уваги політики, системи, засоби контролю та внутрішній нагляд за забезпеченням контролю якості, бути запроваджені для забезпечення досягнення визначених цілей.

Цілі та відповідні стандарти якості, зазначені в пункті (с) першого підпараграфа, можуть бути визначені окремо для різних курсів та програм підготовки, та повинні охоплювати управління системою сертифікації.

2. Держави-члени також повинні забезпечити, щоб незалежні оцінювання діяльності з набуття та атестації знань, засвоєння, навичок та компетенції, а також з управління системою сертифікації, проводилися з інтервалами не більше п'яти років кваліфікованими особами, які самі не беруть участі у відповідних видах діяльності, щоб засвідчити, що:

- (a) усі заходи внутрішнього контролю та моніторингу управління, а також подальші дії відповідають запланованим організаційним механізмам та документальним процедурам, та є дієвими інструментами в забезпеченні досягнення визначених цілей;
- (b) результати кожного незалежного оцінювання задокументовано та доведено до відома осіб, відповідальних за оцінювану сферу діяльності;
- (с) вжито своєчасних заходів для виправлення недоліків;

▼M1

- (d) усі застосовні положення Конвенції про ПДНВ та Кодексу ПДНВ, у тому числі зміни та доповнення до них, охоплені системою стандартів якості. Держави-члени можуть також включити в таку систему інші застосовні положення цієї Директиви.

▼M1

3. Звіт щодо кожного оцінювання, проведеного відповідно до параграфа 2, відповідна держава-член передає Комісії згідно з форматом, визначеним у розділі А-І/7 Кодексу ПДНВ, протягом шести місяців з дати оцінювання.

Стаття 11

Медичні стандарти

1. Кожна держава-член встановлює стандарти придатності за станом здоров'я для моряків та процедури для видачі медичного свідоцтва відповідно до цієї статті та розділу А-І/9 Кодексу ПДНВ, беручи до уваги, у відповідних випадках, розділ В-І/9 Кодексу ПДНВ.
2. Кожна держава-член забезпечує, щоб особи, відповідальні за оцінювання придатності за станом здоров'я моряків, були медичними спеціалістами-практиками, визнаними цією державою-членом для цілей медичного огляду моряків відповідно до розділу А-І/9 Кодексу ПДНВ.
3. Кожен моряк, який має кваліфікаційне свідоцтво або свідоцтво фахівця, видане відповідно до положень Конвенції про ПДНВ, і проходить службу на морі, повинен також мати дійсне медичне свідоцтво, видане згідно з цією статтею та розділом А-І/9 Кодексу ПДНВ.
4. Кандидати на отримання медичного свідоцтва повинні:
  - (a) бути не молодшими 16 років;
  - (b) надати достатнє підтвердження для засвідчення своєї особи; та
  - (c) відповідати застосовним стандартам придатності за станом здоров'я, встановленим відповідною державою-членом.
5. Максимальний термін дії медичних свідоцтв становить два роки, а якщо вік моряка менше 18 років, то в такому разі максимальний термін дії становить один рік.
6. Якщо термін дії медичного свідоцтва спливає під час рейсу, застосовують правило І/9 додатка до Конвенції про ПДНВ.
7. У нагальних випадках держава-член може дозволити моряку працювати без дійсного медичного свідоцтва. У таких випадках застосовують правило І/9 додатка до Конвенції про ПДНВ.

▼В

Стаття 12

▼М1

Подовження дії кваліфікаційних свідоцтв і свідоцтв фахівця

▼М2

1. Щоб і надалі відповідати встановленим вимогам до морської служби, кожен капітан, особа командного складу чи радіооператор, який має свідоцтво, видане або визнане відповідно до будь-якої глави додатка І, окрім правила V/3 глави V або глави VI, та який проходить службу на морі або має намір повернутися на службу на морі після періоду перебування на березі, повинен з інтервалами, що не перевищують п'яти років:
  - (a) підтверджувати відповідність стандартам придатності за станом здоров'я, передбаченим статтею 11; та
  - (b) підтверджувати збереження професійної компетентності відповідно до розділу А-І/11 Кодексу ПДНВ.

▼В

2. Кожен капітан, особа командного складу та радіооператор для подальшої морської служби на борту суден, для яких на міжнародному рівні були погоджені спеціальні вимоги до підготовки, повинен успішно пройти відповідну затверджену підготовку.

▼М1

- 2а. Кожен капітан та особа командного складу для подальшої морської служби на борту танкерів повинен відповідати вимогам параграфу 1 цієї статті, та з інтервалами, що не перевищують п'яти років, повинен підтверджувати збереження професійної компетентності щодо танкерів відповідно до пункту 3 розділу А-І/11 Кодексу ПДНВ.

▼М2

- 2б. Кожен капітан або особа командного складу для подальшої морської служби на борту суден, які експлуатують у полярних водах, повинен відповідати вимогам параграфу 1 цієї статті, та з інтервалами, що не перевищують п'яти років, повинен засвідчувати постійну професійну компетентність щодо суден, які експлуатують у полярних водах, відповідно до пункту 4 розділу А-І/11 Кодексу ПДНВ.

▼М2

3. Кожна держава-член порівнює стандарти компетентності, що їх вимагають від кандидатів на отримання кваліфікаційних свідоцтв та/або свідоцтв фахівця, виданих до 1 січня 2017 року, із тими, що визначені для

відповідного кваліфікаційного свідоцтва та/або свідоцтва фахівця в частині А Кодексу ПДНВ, та визначає, чи потрібно вимагати від володільців таких кваліфікаційних свідоцтв та/або свідоцтв фахівця проходження належної перепідготовки, підвищення кваліфікації чи оцінювання.

▼M2

3а. Кожна держава-член порівнює стандарти компетентності, яких вона вимагала від осіб, які проходять службу на суднах, що працюють на зрідженому природному газі, до 1 січня 2017 року, зі стандартами компетентності в розділі А-V/3 Кодексу ПДНВ, та визначає потребу, якщо така є, вимагати від таких осіб підвищення їхньої кваліфікації.

▼B

4. Кожна держава-член повинна, консультуючись із залученими сторонами, сформулювати або сприяти формулюванню структури курсів перепідготовки та курсів підвищення кваліфікації, як передбачено у розділі А-I/11 Кодексу ПДНВ.

▼M1

5. З метою актуалізації знань капітанів, осіб командного складу та радіооператорів, кожна держава-член забезпечує наявність текстів останніх змін у національних та міжнародних правилах, що стосуються безпеки життя на морі, безпеки та охорони морського середовища на суднах, які мають право плавати під її прапором, дотримуючись пункту (b) статті 14(3) та статті 18.

▼B

Стаття 13

Використання симуляторів

1. Функціональні стандарти та інші положення, визначені в розділі А-I/12 Кодексу ПДНВ, а також інші подібні вимоги, які передбачено частиною А Кодексу ПДНВ для будь-якого відповідного свідоцтва, повинні бути дотримані у частині:

- (a) всієї обов'язкової підготовки на симуляторах;
- (b) будь-якого оцінювання компетентності, передбаченого частиною А Кодексу ПДНВ, що його здійснюють за допомогою симуляторів;
- (c) будь-якої демонстрації з допомогою симуляторів збереження кваліфікації, що її вимагає частина А Кодексу ПДНВ.

▼M1 _____

▼B

Стаття 14

Обов'язки компаній

1. Відповідно до параграфів 2 і 3 держави-члени покладають на компанії відповідальність за призначення моряків на службу на їхніх суднах відповідно до цієї Директиви та вимагають від кожної компанії забезпечення того, щоб:

- (a) кожен моряк, призначений на будь-яке з її суден, мав належне свідоцтво згідно з положеннями цієї Директиви та як встановлено державою-членом;
- (b) її судна були укомплектовані відповідно до застосовних вимог до мінімального складу екіпажу держави-члена;
- (c) документація та дані, що стосуються усіх моряків, які працюють на її суднах, зберігалися та були легко доступні, включно з, але не обмежуючись, документацією та даними про їхній досвід, підготовку, придатність за станом здоров'я та компетентність для призначених обов'язків;
- (d) після призначення на будь-яке з її суден моряки ознайомилися зі своїми конкретними обов'язками та усіма механізмами, устаткуванням, обладнанням, процедурами та характеристиками судна, що стосуються їхніх повсякденних обов'язків або завдань в аварійних ситуаціях;
- (e) екіпаж судна міг ефективно координувати свою діяльність в аварійній ситуації та під час виконання функцій, життєво необхідних для безпеки або для запобігання чи зменшення рівня забруднення;

▼M1

- (f) моряки, призначені на будь-яке з її суден, пройшли перепідготовку та підвищення кваліфікації, як передбачено Конвенцією про ПДНВ;

(g) у будь-який час на борту її суден існувало дієве усне спілкування відповідно до пунктів 3 та 4 глави V правила 14 СОЛАС 74, зі змінами.

▼B

2. Компанії, капітани та члени екіпажу несуть відповідальність за забезпечення повного та цілковитого виконання обов'язків, викладених у цій статті, та за те, що вжито інших заходів, які можуть бути потрібні для забезпечення того, щоб кожен член екіпажу міг здійснити усвідомлений та обґрунтований внесок у безпечну експлуатацію судна.

3. Компанія повинна надавати капітану кожного судна, до якого застосовується ця Директива, письмові інструкції, встановлюючи обов'язкові для дотримання політики та процедури, які забезпечують, щоб усі моряки, нещодавно прийняті на роботу на борту судна, отримали нагоду в розумних межах ознайомитися з обладнанням судна, оперативними процедурами та іншими організаційними механізмами, необхідними для належного виконання своїх обов'язків, перш ніж заступити до виконання таких обов'язків. Такі політики та процедури повинні включати:

- (a) встановлення обґрунтованого періоду, впродовж якого кожен моряк, який нещодавно був прийнятий на роботу, матиме можливість ознайомитися із:
  - (i) конкретним обладнанням, яке такий моряк використовуватиме або експлуатуватиме; та
  - (ii) процедурами та організацією несення вахти, безпеки, охорони довкілля на конкретному судні та порядку дій і заходів у аварійних ситуаціях, які повинен знати моряк для належного виконання покладених на нього обов'язків;
- (b) призначення обізнаного члена екіпажу, який відповідатиме за забезпечення того, щоб кожен моряк, який нещодавно був прийнятий на роботу, мав можливість отримувати важливу інформацію мовою, яку моряк розуміє.

▼M1

4. Компанії забезпечують, щоб капітани, особи командного складу та інші члени персоналу, призначені для виконання конкретних завдань та обов'язків на борту пасажирських суден ро-ро, пройшли ознайомчу підготовку з метою отримання навичок, які відповідають майбутній посаді та завданням і обов'язкам, що їх вони виконуватимуть, беручи до уваги настанови, надані в розділі B-I/14 Кодексу ПДНВ.

▼M1

Стаття 15

Придатність для виконання обов'язків

1. З метою запобігання втоми, держави-члени повинні:

- (a) встановити та забезпечувати періоди відпочинку для вахтового персоналу та тих, чия робота включає призначені обов'язки щодо безпеки, охорони та запобігання забрудненню відповідно до параграфів 3–13;
- (b) вимагати, аби системи несення вахти були укладені таким чином, щоб ефективність вахтового персоналу не знижувалася внаслідок втоми, та аби обов'язки були організовані таким чином, щоб перша вахта на початку рейсу та наступні зміни вахти достатньо відпочивали та й в усьому іншому були готові до служби.

2. З метою запобігання зловживанню ліками та алкоголем держави-члени повинні забезпечити, щоб були запроваджені належні заходи відповідно до положень, встановлених у цій статті.

3. Держави-члени повинні враховувати небезпеку, яку становить втома моряків, особливо тих, чий обов'язки пов'язані з безпечною та надійною експлуатацією судна.

4. Усім особам, за якими закріплено обов'язки осіб командного складу, відповідальних за вахту, або членам суднової команди, що входять до складу вахти, та тим, чий обов'язки пов'язані з призначеними обов'язками щодо забезпечення безпеки, запобігання забрудненню та охорони, повинні надавати період відпочинку не менше:

- (a) мінімум 10 годин відпочинку протягом будь-якого 24-годинного періоду; та
- (b) 77 годин протягом будь-якого семиденного періоду.

5. Час відпочинку може бути розділено не більше ніж на два періоди, один з яких повинен тривати щонайменше шість годин, а інтервали між послідовними періодами відпочинку не повинні перевищувати 14 годин.

6. Вимог щодо періодів відпочинку, встановлених у пунктах 4 і 5, не обов'язково дотримуватися в разі аварійної ситуації або за інших виняткових умов роботи. Переключки, збори, тренування з пожежогасіння

та рятування, інші тренування, передбачені національним правом і підзаконними нормативно-правовими актами та міжнародними інструментами, необхідно проводити таким чином, щоб мінімізувати втручання у час відпочинку та не викликати втому.

7. Держави-члени повинні вимагати, щоб розклад несення вахти було розміщено у легкодоступному місці. Розклади складають за стандартною формою робочою мовою (або мовами) судна та англійською мовою.

8. У ситуаціях, коли моряк змушений чергувати, наприклад, якщо інакше машинне відділення залишиться без нагляду, такий моряк повинен отримувати достатній компенсаційний період для відпочинку, якщо звичайний період відпочинку переривають викликами до роботи.

9. Держави-члени повинні вимагати ведення обліку щоденних годин відпочинку моряків за стандартною формою робочою мовою (або мовами) судна та англійською мовою, щоб уможливити моніторинг і перевірку відповідності вимогам цієї статті. Морякам надають копію записів стосовно себе, завізовану капітаном або особою, уповноваженою капітаном, і підписану зазначеними моряками.

10. Незважаючи на правила, встановлені у параграфах 3–9, капітан судна має право вимагати від моряка працювати стільки часу, скільки необхідно для негайного убезпечення судна, людей на борту чи вантажу, або в цілях надання допомоги іншим суднам чи людям, що зазнають лиха у морі. Таким чином, капітан може призупинити розпорядок часу відпочинку за стандартним графіком та вимагати від моряка працювати протягом будь-якого необхідного часу до відновлення штатної ситуації. Якомога раніше після досягнення нормальної ситуації капітан забезпечує всіх моряків, які працювали протягом передбаченого графіком періоду відпочинку, адекватним періодом відпочинку.

11. Належним чином враховуючи загальні принципи охорони здоров'я і безпеки працівників та згідно з Директивою 1999/63/ЄС, держави-члени можуть мати національні закони, підзаконні нормативно-правові акти або процедури, за якими компетентний орган затверджує або реєструє колективні угоди, які дозволяють винятки щодо необхідного часу відпочинку, викладеного в пункті (b) параграфа 4 і в параграфі 5 цієї статті, за умови, що період відпочинку становить не менше 70 годин впродовж будь-якого семиденного періоду та з дотриманням обмежень, викладених у параграфах 12 і 13 цієї статті. Такі винятки, наскільки це можливо, повинні відповідати встановленим стандартам, але можуть враховувати частіші або триваліші періоди відпусток чи надання компенсаційних відпусток морякам, які несуть вахту, або морякам, які працюють на борту суден, що здійснюють короткі рейси. Винятки, наскільки це можливо, повинні враховувати настанови щодо запобігання втомі, встановлені у розділі B-VIII/1 Кодексу ПДНВ. Жодних винятків щодо мінімального часу відпочинку, передбаченого в пункті (a) параграфа 4 цієї статті, не дозволено.

12. Винятки, зазначені в параграфі 11, щодо щотижневого періоду відпочинку, передбаченого в пункті (b) параграфа 4, заборонено дозволяти на довше, ніж два тижні поспіль. Інтервали між двома періодами винятків на борту не повинні бути меншими, ніж подвоєна тривалість винятку.

13. У рамках можливих винятків із параграфа 5, зазначених у параграфі 11, мінімальний час відпочинку впродовж будь-якого 24-годинного періоду, передбаченого в пункті (a) параграфа 4, може бути розподілений на не більше ніж три періоди відпочинку, один з яких повинен тривати принаймні шість годин, а жоден з двох інших періодів не повинен тривати менше години. Інтервали між послідовними періодами відпочинку не повинні перевищувати 14 годин. Винятки не повинні перевищувати двох 24-годинних періодів у будь-який семиденний період.

14. З метою запобігання зловживанню алкоголем держави-члени встановлюють ліміт не більше 0,05% рівня алкоголю в крові (РАК) або 0,25 мг/л алкоголю в подиху, або ж кількості алкоголю, яка призводить до такої його концентрації, для капітанів, офіцерів та інших моряків під час виконання призначених обов'язків щодо забезпечення безпеки, охорони та захисту морського середовища.

VB

Стаття 16

Дозвіл

1. За обставин виняткової необхідності компетентні органи, якщо на їхню думку це не становить небезпеки для осіб, майна чи довкілля, можуть видати дозвіл, який дозволяє конкретному моряку проходити службу на конкретному судні впродовж визначеного періоду, що не перевищує шести місяців, на будь-якій посаді, окрім радіооператора, за винятком випадків, передбачених відповідним Регламентом радіозв'язку, навіть якщо він чи вона не має належного свідоцтва для обіймання такої посади, за умови, що особа, яка отримує такий дозвіл, достатньо кваліфікована для обіймання вакантної посади у безпечний спосіб, що задовольняє компетентні органи. Однак, такі дозволи не можуть бути надані капітану або старшому механіку, крім форс-мажорних обставин та лише на найкоротший можливий період.

2. Будь-який дозвіл на обіймання посади повинен бути виданий тільки особі, яка належним чином сертифікована для посади рангом нижче. Якщо сертифікація посади рангом нижче не потрібна, дозвіл

може бути виданий особі, кваліфікація і досвід якої, на думку компетентних органів, повністю відповідають вимогам до вакантної посади, за умови, що якщо така особа не має належного свідоцтва, вона повинна скласти тест, затверджений компетентними органами, щоб продемонструвати, що такий дозвіл може бути виданий беззастережно. Додатково, компетентні органи повинні забезпечити, щоб зазначену посаду якомога швидше обійняла особа, яка є володільцем належного свідоцтва.

Стаття 17

Відповідальність держав-членів щодо підготовки та оцінювання

1. Держави-члени призначають органи, які:

- (a) здійснюють підготовку, зазначену в статті 3;
- (b) організовують та/або здійснюють нагляд за іспитами, якщо необхідно;

▼M1

- (c) видають свідоцтва, зазначені у статті 5;

▼B

- (d) надають дозволи, передбачені у статті 16.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб:

- (a) усю підготовку та оцінювання моряків:
  - (i) було структуровано відповідно до письмових програм, включно з методами та засобами надання, процедурами і навчальними матеріалами, необхідними для досягнення передбаченого стандарту компетентності; та
  - (ii) проводили, контролювали, оцінювали та підтримували особи, кваліфіковані відповідно до пунктів (d), (e) і (f);
- (b) особи, які проводять навчання в робочих умовах або оцінювання на борту судна, робили це лише тоді, коли таке навчання або оцінювання не впливає негативно на нормальну роботу судна, та коли зазначені особи можуть приділити свій час та увагу навчанню та оцінюванню;
- (c) інструктори, контролери та експерти з оцінювання мали належну кваліфікацію для конкретних типів і рівнів підготовки або оцінювання компетентності моряків на борту або на березі;
- (d) будь-яка особа, яка на борту або на березі проводить навчання моряків у робочих умовах, призначене для перевірки на відповідність вимогам до сертифікації відповідно до цієї Директиви:
  - (i) мала глибоке розуміння програми підготовки та розуміння конкретних цілей підготовки для конкретного типу підготовки, що її проводять;
  - (ii) була кваліфікована у виконанні робочого завдання, для якого вона проводить навчання; та
  - (iii) якщо в ході навчання використовують симулятор:
    - отримала належні настанови щодо методичних прийомів, які передбачають використання симуляторів, та
    - здобула практичний досвід у застосуванні конкретного типу симулятора;
- (e) будь-яка особа, відповідальна за контроль за навчанням моряків у робочих умовах, який призначено для перевірки на відповідність вимогам до сертифікації, мала повне розуміння програми підготовки та конкретних цілей для кожного типу підготовки, що її проводять;
- (f) будь-яка особа, яка на борту або на березі проводить оцінювання компетентності моряка в робочих умовах, яке призначене для перевірки на відповідність вимогам для сертифікації відповідно до цієї Директиви:
  - (i) мала належний рівень знань та розуміння компетенції, що підлягає оцінюванню;
  - (ii) була кваліфікована у виконанні робочого завдання, яке вона оцінює;
  - (iii) отримала належні настанови щодо методів і практик оцінювання;
  - (iv) здобула практичний досвід з оцінювання; та
  - (v) під час проведення оцінювання, що передбачає використання симуляторів, здобула практичний досвід з оцінювання на конкретному типі симулятора під наглядом та задовільним чином для досвідченого експерта з оцінювання;
- (g) якщо держава-член визнає курс підготовки, навчальну установу або кваліфікацію, надану навчальною установою, як частину своїх вимог для видачі свідоцтва, — кваліфікації та досвід

інструкторів та експертів з оцінювання були охоплені застосуванням положень статті 10 щодо стандартів якості; така кваліфікація, досвід та застосування стандартів якості повинні включати належну підготовку з методологічних прийомів та навчання, а також методи оцінювання та практику, та відповідати всім застосовним вимогам пунктів (d), (e) та (f).

Стаття 18

Комунікація на борту

Держави-члени забезпечують, щоб:

- (a) без обмеження пунктів (b) та (d), у будь-який час на борту всіх суден, що плавають під прапором держави-члена, існували способи дієвого усного спілкування стосовно безпеки між усіма членами екіпажу судна, зокрема щодо правильного та вчасного отримання та розуміння повідомлень та інструкцій;
- (b) на борту всіх пасажирських суден, що плавають під прапором держави-члена, та на борту всіх пасажирських суден, що починають та/або завершують рейс у порту держави-члена, для забезпечення ефективної роботи екіпажу в питаннях безпеки була встановлена та записана в судновий журнал робоча мова;

компанія або капітан, відповідно до ситуації, визначають належну робочу мову судна; кожен моряк повинен розуміти та, у належних випадках, давати розпорядження та інструкції та звітувати цією мовою;

якщо робоча мова не є офіційною мовою держави-члена, усі плани та списки, що повинні бути оприлюднені, повинні мати переклад робочою мовою;

- (c) на борту пасажирських суден персонал, призначений за судновим розкладом допомагати пасажирам в аварійних ситуаціях, було легко ідентифікувати, та він мав комунікативні навички, які є достатніми для таких цілей, беручи до уваги доцільне та адекватне поєднання будь-яких із таких факторів:
  - (i) мова або мови спілкування відповідають переважній більшості національностей пасажирів конкретного рейсу;
  - (ii) імовірність того, що передача інструкцій із використанням базового набору слів англійською мовою дозволить налагодити контакт із пасажиром, який потребує допомоги, якщо пасажир та член екіпажу не володіють спільною мовою;
  - (iii) вірогідність застосування певних інших засобів зв'язку під час аварійної ситуації (наприклад, демонстрація, сигнали руками або привернення уваги до місця отримання інструкцій, місця збору, рятувального обладнання або маршрутів евакуації в разі недоцільності застосування вербальних засобів комунікації);
  - (iv) надання пасажирам достатньо повних інструкцій з техніки безпеки рідною мовою або рідними мовами;
  - (v) можливість передачі аварійних оголошень під час аварійної ситуації або навчальної тривоги різними мовами з метою доведення важливих вказівок до пасажирів та сприяння членам екіпажу в наданні допомоги пасажирам;
- (d) на борту нафтових танкерів, танкерів-хімовозів та танкерів-газовозів зрідженого газу, які плавають під прапором держави-члена, капітан, особи командного складу та члени суднової команди були здатні спілкуватися один з одним спільною робочою мовою або мовами;
- (e) існували належні способи комунікації між судном та органами на березі; така комунікація повинна відбуватися відповідно до пункту 4 правила 14 глави V СОЛАС 74;
- (f) під час здійснення контролю державою порту відповідно до Директиви 95/21/ЄС, держави-члени також перевіряли, чи дотримуються вимог цієї статті судна, що плавають під прапором держави, іншої ніж держава-член.

Стаття 19

▼M1

Визнання кваліфікаційних свідоцтв і свідоцтв фахівця

1. Морякам, які не володіють кваліфікаційними свідоцтвами, виданими державами-членами, та/або свідоцтвами фахівця, виданими державами-членами капітанам та особам командного складу відповідно до правил V/1-1 та V/1-2 Конвенції про ПДНВ, може бути дозволено проходити службу на суднах, що плавають під прапором держави-члена, за умови, що рішення про визнання їхніх кваліфікаційних свідоцтв і свідоцтв фахівця було ухвалено за процедурами, визначеними в параграфах 2–6 цієї статті.

▼M2

2. Держава-член, яка має намір визнати, через підтвердження, зазначені в параграфі 1 цієї статті, кваліфікаційні свідоцтва або свідоцтва фахівця, видані третьою країною капітану, особі командного складу або радіооператору, для проходження служби на судах, що плавають під її прапором, повинна подати до Комісії запит для визнання такої третьої країни в супроводі попереднього аналізу відповідності третьої країни вимогам Конвенції про ПДНВ за результатами зібраної інформації, зазначеної в додатку II до цієї Директиви. У такому попередньому аналізі держава-член надає на підтримку свого запиту додаткову інформацію для визнання третьої країни.

Після подання такого запиту державою-членом Комісія невідкладно опрацьовує такий запит та відповідно до експертної процедури, зазначеної у статті 28(2), ухвалює рішення про ініціювання оцінювання системи підготовки і сертифікації третьої країни в межах розумного періоду з дотриманням часового обмеження, визначеного в параграфі 3 цієї статті.

У разі ухвалення позитивного рішення про ініціювання оцінювання, Комісія, за підтримки Європейського агентства морської безпеки та з можливим залученням держави-члена, яка подала запит, а також будь-яких інших заінтересованих держав-членів, збирає інформацію, зазначену в додатку II до цієї Директиви, та здійснює оцінювання рівня підготовки й систем сертифікації у третій країні, щодо якої було подано запит про визнання, щоб перевірити, що відповідна країна відповідає всім вимогам Конвенції про ПДНВ та що були вжиті належні заходи для запобігання видачі свідоцтв із застосуванням шахрайських схем, а також із взяттям до уваги інформації про те, чи ратифікувала така держава-член Конвенцію про працю в морському судноплаванні 2006 року.

3. Якщо в результаті оцінювання, зазначеного в параграфі 2 цієї статті, Комісія дійде висновку, що усі зазначені вимоги виконано, вона ухвалює імплементаційні акти з рішенням про визнання третьої країни. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 28(2), протягом 24 місяців після подання запиту державою-членом, зазначеною в параграфі 2 цієї статті.

Якщо залученій третій країні потрібно імплементувати суттєві коригувальні дії, включно із внесенням змін до свого законодавства, системи освіти, підготовки та сертифікації, щоб відповідати вимогам Конвенції про ПДНВ, імплементаційні акти, зазначені в першому підпараграфі цього параграфа, ухвалюють протягом 36 місяців після подання запиту державою-членом, зазначеною в параграфі 2 цієї статті.

Держава-член, що подає такий запит, може ухвалити рішення визнати третю країну в односторонньому порядку до ухвалення імплементаційного акта на виконання цього параграфа. У разі такого одностороннього визнання, держава-член надсилає Комісії кількість підтверджень свідоцтв на засвідчення визнання, виданих у зв'язку з кваліфікаційними свідоцтвами та свідоцтвами фахівця, зазначеними в параграфі 1, які було видано третьою країною, до ухвалення імплементаційного акта стосовно визнання такої третьої країни.

▼B

4. Держава-член може вирішити щодо суден, що плавають під її прапором, підтверджувати свідоцтва, видані третіми країнами, які визнані Комісією, з урахуванням положень, що містяться в пунктах (4) і (5) додатка II.

5. Визнання свідоцтв, виданих визнаними третіми країнами та опублікованих у серії *С Офіційного вісника Європейського Союзу* до 14 червня 2005 року, залишаються чинними.

Ці визнання можуть бути використані всіма державами-членами, якщо Комісія в подальшому не відкличе їх відповідно до статті 20.

6. Комісія укладає та оновлює список третіх країн, які були визнані. Цей список публікують у серії *С Офіційного вісника Європейського Союзу*.

7. Незважаючи на статтю 5(6), держава-член може в разі потреби дозволити моряку проходити службу на посаді, іншій ніж посада керівника служби радіозв'язку або радіооператора, за винятком випадків, передбачених Регламентом радіозв'язку, протягом періоду, що не перевищує три місяці, на борту судна, що плаває під її прапором, за умови наявності належного й чинного свідоцтва, виданого й підтвердженого згідно з вимогами третьої країни, але ще не підтвердженого як визнане відповідною державою-членом, для підтвердження його придатності для служби на борту судна, що плаває під її прапором.

Документальний доказ того, що заявка на підтвердження свідоцтва була подана до компетентних органів, повинен повсякчас бути доступним за першою вимогою.

Стаття 20

Невідповідність вимогам Конвенції про ПДНВ

1. Незважаючи на критерії, зазначені в додатку II, якщо держава-член вважає, що визнана третя країна більше не відповідає вимогам Конвенції про ПДНВ, вона негайно повідомляє про це Комісію, надаючи обґрунтовані аргументи для цього.

Комісія невідкладно передає це питання на розгляд Комітету, зазначеному у статті 28(1).

2. Незважаючи на критерії, викладені в додатку II, якщо Комісія вважає, що визнана третя країна більше не відповідає вимогам Конвенції про ПДНВ, вона негайно повідомляє про це держави-члени, надаючи обґрунтовані аргументи для цього.

Комісія невідкладно передає це питання на розгляд Комітету, зазначеному у статті 28(1).

3. Якщо держава-член має намір відкликати підтвердження до всіх свідоцтв, виданих третьою країною, вона невідкладно інформує Комісію та інші держави-члени про свій намір, надаючи обґрунтовані аргументи для цього.

4. Комісія, за підтримки Європейського агентства морської безпеки, повинна повторно оцінити питання визнання відповідної третьої країни, щоб пересвідчитися, чи дійсно ця країна порушила вимоги Конвенції про ПДНВ.

5. Якщо є ознаки того, що конкретний морський навчальний заклад більше не відповідає вимогам Конвенції про ПДНВ, Комісія повідомляє відповідну країну про те, що визнання свідоцтв такої країни буде відкликано через два місяці, якщо не буде вжито заходів, щоб забезпечити відповідність усім вимогам Конвенції про ПДНВ.

▼M1

6. Рішення про відкликання визнання ухвалює Комісія. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 28(2). Залучені держави-члени вживають належних заходів для імплементації такого рішення.

▼B

7. Підтвердження на засвідчення визнання свідоцтв, видані відповідно до статті 5(6) до дати ухвалення рішення про відкликання визнання третьої країни, залишаються чинними. Моряки, які мають такі підтвердження, не можуть вимагати підтвердження визнання вищої кваліфікації, за винятком випадків, коли таке підвищення ґрунтується виключно на додатковому досвіді морської служби.

▼M2

8. Якщо протягом періоду понад вісім років держава-член не видає жодних підтверджень на засвідчення визнання щодо кваліфікаційних свідоцтв або свідоцтв фахівця, зазначених у статті 19(1), виданих третьою країною, визнання свідоцтв такої країни переглядають. Після перегляду Комісія ухвалює імплементаційні акти з відповідним рішенням. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 28(2), після повідомлення держави-члена та залученої третьої країни принаймні за шість місяців до ухвалення таких актів.

▼B

Стаття 21

Повторне оцінювання

▼M2

1. Комісія, за підтримки Європейського агентства морської безпеки, регулярно та принаймні кожні десять років з моменту останнього оцінювання здійснює повторне оцінювання третіх країн, які були визнані відповідно до процедури, зазначеної в першому підпараграфі статті 19(3), у тому числі тих країн, що зазначені у статті 19(6), для перевірки того, чи відповідають вони суттєвим критеріям, визначеним у додатку II, та чи були вжиті належні заходи, щоб запобігти видачі свідоцтв із застосуванням шахрайських схем.

2. Комісія, за підтримки Європейського агентства морської безпеки, проводить повторне оцінювання третіх країн на основі пріоритетних критеріїв. Такі пріоритетні критерії повинні включати:

- (a) дані про ефективність контролю державою порту згідно зі статтею 23;
- (b) кількість виданих третьою країною підтверджень на засвідчення визнання щодо кваліфікаційних свідоцтв або свідоцтв фахівця, які було видано відповідно до правил V/1-1 та V/1-2 Конвенції про ПДНВ;
- (c) кількість закладів морської освіти та підготовки, акредитованих третьою країною;
- (d) кількість програм підготовки та професійного розвитку моряків, затверджених третьою країною;

- (e) дата останнього оцінювання третьої країни з боку Комісії та кількість недоліків, виявлених у критичних процесах під час такого оцінювання;
- (f) будь-які істотні зміни в системі морської підготовки і сертифікації третьої країни;
- (g) загальна чисельність моряків, сертифікованих третьою країною, які проходять службу на суднах, що плавають під прапором держав-членів, а також рівень підготовки та кваліфікації таких моряків;
- (h) інформація щодо стандартів освіти та підготовки у третій країні, надана будь-яким залученим органом або іншими стейкхолдерами, якщо доступна.

У разі невідповідності третьої країни вимогам Конвенції про ПДНВ згідно зі статтею 20 цієї Директиви, повторне оцінювання такої третьої країни має пріоритет перед іншими третіми країнами.

▼B

3. Комісія надає державам-членам звіт про результати оцінювання.

Стаття 22

Контроль державою порту

▼M1

1. Незалежно від прапора, під яким воно плаває, кожне судно, за винятком типів суден, виключених на підставі статті 2, під час перебування в портах держави-члена може підпадати під контроль державою порту службовцями, відповідно уповноваженими цією державою-членом, щоб перевірити, чи всі моряки, які проходять службу на борту та повинні мати кваліфікаційні свідоцтва та/або свідоцтва фахівця та/або документальний доказ відповідно до Конвенції про ПДНВ, мають таке кваліфікаційне свідоцтво або чинний дозвіл та/або свідоцтво фахівця та/або документальний доказ.

▼B

2. Під час здійснення контролю державою порту відповідно до цієї Директиви, держави-члени забезпечують застосування всіх відповідних положень та процедур, встановлених у Директиві 95/21/ЄС.

Стаття 23

Процедури контролю державою порту

1. Без обмеження Директиви 95/21/ЄС, контроль державою порту відповідно до статті 22 повинен бути обмежений таким:

▼M1

(a) перевіркою того, що кожен моряк, який проходить службу на борту та повинен мати кваліфікаційне свідоцтво та/або свідоцтво фахівця відповідно до Конвенції про ПДНВ, має таке кваліфікаційне свідоцтво або чинний дозвіл та/або свідоцтво фахівця, або надає документальний доказ того, що заявку щодо підтвердження на засвідчення визнання кваліфікаційного свідоцтва було подано до органів держави прапора;

▼B

(b) перевірку того, що номери та свідоцтва моряків, які проходять службу на борту, відповідають вимогам до мінімального складу екіпажу органів держави прапора.

▼M1

2. Здатність моряків судна дотримуватися стандартів несення вахти та безпеки, у відповідних випадках, як передбачено Конвенцією про ПДНВ, необхідно оцінювати відповідно до частини А Кодексу ПДНВ, якщо існують чіткі підстави вважати, що такі стандарти не дотримані, оскільки трапилося будь-що з такого:

▼B

- (a) зіткнення судна, посадка на мілину або застрягання на міліні;
- (b) скидання речовин із судна під час руху, на якорі або на причалі, що є незаконним відповідно до застосованих міжнародних конвенцій;
- (c) судно маневрувало хибним або небезпечним чином, внаслідок чого не було дотримано документів щодо маршрутизації, ухвалених ММО, або практик та процедур з безпечної навігації;

▼M1

(d) судно кероване будь-яким іншим чином, що становить небезпеку для осіб, майна або довкілля, або ставить під загрозу безпеку;

▼B

- (e) свідоцтво було отримано шляхом шахрайства чи володілець свідоцтва не є особою, якій було видано це свідоцтво;
- (f) судно плаває під прапором країни, яка не ратифікувала Конвенцію про ПДНВ, або його капітан, особа командного складу чи член суднової команди має свідоцтво, видане третьою країною, яка не ратифікувала Конвенцію про ПДНВ.

3. Незважаючи на результати перевірки свідоцтва, під оцінювання згідно з параграфом 2 від моряка можуть вимагати демонстрації відповідної компетентності на місці виконання службових обов'язків. Така демонстрація може включати перевірку виконання операційних вимог щодо стандартів несення вахти та належного реагування на аварійні ситуації в межах рівня компетентності моряка.

Стаття 24

Затримання

Без обмеження дії Директиви 95/21/ЄС, єдиною підставою згідно з цією Директивою, за якої держава-член може затримати судно, повинні бути недоліки, перераховані нижче, і лише за умови, що службовець, який здійснює контроль державою порту, визнає їх такими, що становлять небезпеку для осіб, майна або довкілля:

- (a) відсутність або брак у моряків належних свідоцтв, чинних дозволів або змоги надати документальний доказ того, що заявку щодо визнання кваліфікаційного свідоцтва було подано до органів держави прапора;
- (b) недотримання застосовних вимог держави прапора до мінімального складу екіпажу;
- (c) невідповідність організації навігаційної вахти або вахти в машинному відділенні вимогам, визначеним для судна адміністрацією держави прапора;
- (d) відсутність на вахті особи, що має кваліфікацію для експлуатації обладнання, необхідного для безпечної навігації, забезпечення радіозв'язку в цілях безпеки чи запобігання забрудненню морів;
- (e) неспроможність надати доказ професійної кваліфікації щодо обов'язків, покладених на моряків, для забезпечення безпеки судна та запобігання забрудненню;
- (f) неспроможність забезпечити першу вахту на початку рейсу та подальші змінні вахти особами, які достатньо відпочили та іншим чином готові до виконання обов'язків.

Стаття 25

Регулярний моніторинг відповідності

Без обмеження повноважень Комісії відповідно до статті 226 Договору, Комісія, за підтримки Європейського агентства морської безпеки, на регулярній основі та принаймні кожні п'ять років повинна перевіряти, що держави-члени відповідають мінімальним вимогам, встановленим у цій Директиві.

▼M1

Стаття 25a

Інформація для статистичних цілей

▼M2

1. Держави-члени надсилають Комісії інформацію, зазначену в додатку V, для цілей, передбачених у статті 20(8) та статті 21(2), а також для використання державами-членами та Комісією у процесі вироблення політики.

▼M1

2. Таку інформацію держави-члени надають Комісії щорічно та в електронному форматі, і вона повинна включати інформацію, зареєстровану до 31 грудня попереднього року. Держави-члени зберігають усі майнові права на інформацію у форматі вихідних даних. Опрацьована статистика, складена на базі такої інформації, повинна бути загальнодоступною відповідно до положень щодо прозорості та захисту інформації, визначених у статті 4 Регламенту (ЄС) № 1406/2002.

3. З метою забезпечення захисту персональних даних, держави-члени анонімізують (знеособлюють) усю персональну інформацію, зазначену в додатку V, використовуючи програмне забезпечення, надане або прийняте Комісією, перш ніж передавати таку інформацію Комісії. Комісія повинна використовувати тільки таку анонімізовану (знеособлену) інформацію.

4. Держави-члени й Комісія забезпечують, щоб інструменти для збору, подання, зберігання, аналізу та розповсюдження такої інформації були розроблені таким чином, щоб уможливити статистичний аналіз.

Для цілей першого підпараграфа, Комісія ухвалює детальні інструменти щодо технічних вимог, необхідних для забезпечення належного управління статистичними даними. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 28(2).

[▼M2](#)

Стаття 26

Оціночний звіт

Не пізніше ніж 2 серпня 2024 року Комісія повинна подати Європейському Парламенту і Раді оціночний звіт разом із пропонуваними подальшими діями, яких належить вжити у світлі результатів такого оцінювання. У такому оціночному звіті Комісія аналізує імплементацію схеми взаємного визнання свідоцтв моряків, виданих державами-членами, та будь-які розробки щодо цифрових свідоцтв для моряків, що відбулися на міжнародному рівні. Комісія також аналізує будь-які розробки щодо майбутнього запровадження Європейських дипломів високої морської кваліфікації на основі рекомендацій, наданих соціальними партнерами.

Стаття 27

Внесення змін

1. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 27а на внесення змін додатка I до цієї Директиви та пов'язаних положень цієї Директиви для приведення зазначеного додатка й таких положень у відповідність до Конвенції про ПДНВ та частини А Кодексу ПДНВ.

2. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 27а на внесення змін до додатка V до цієї Директиви щодо конкретного та відповідного змісту та аспектів інформації, яку держави-члени повинні повідомляти, за умови, що такі акти обмежуються врахуванням змін до Конвенції про ПДНВ та частини А Кодексу ПДНВ і враховують гарантії щодо захисту даних. Такі делеговані акти не повинні змінювати положень щодо анонімізації даних, визначених у статті 25а(3).

Стаття 27а

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії відповідно до умов, встановлених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 5(13) та статті 27, покладено на Комісію на період у п'ять років, починаючи з 1 серпня 2019 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично подовжують на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалюють рішення проти такого подовження не пізніше ніж за три місяці до завершення кожного такого періоду.

3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 5(13) та статті 27, можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Рішення набуває чинності в день, наступний після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або в пізнішу дату, вказану в самому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже введені в дію.

4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, встановлених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.

5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

6. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 5(13) та статті 27, набуває чинності, тільки якщо ані Європейський Парламент, ані Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з моменту нотифікації такого акта Європейському Парламенту і Раді, або якщо до закінчення такого періоду Європейський Парламент і Рада повідомили Комісії про те, що вони не заперечуватимуть. Такий період подовжують на два місяці за ініціативи Європейського Парламенту чи Ради.

[▼M1](#)

Стаття 28

Процедура комітету

1. Комісії допомагає Комітет з безпеки морів та запобігання забрудненню із суден (COSS), створений Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2099/2002 ([_1_](#)). Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил і загальних принципів, що стосуються механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень ([_2_](#)).

2. У разі покликання на цей параграф, застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011. Якщо Комітет не надає жодного висновку, Комісія не ухвалює проект імплементаційного акта, і застосовується третій підпараграф статті 5(4) Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Стаття 29

Санкції

Держави-члени повинні визначити системи санкцій за порушення національних положень, ухвалених відповідно до статей 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 та додатка I, а також вживати усіх заходів, необхідних для забезпечення застосування таких санкцій. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

Стаття 30

Перехідні положення

Щодо моряків, які розпочали затверджену морську службу, затверджену програму освіти та підготовки, або затверджений курс підготовки до 1 липня 2013 року, держави-члени можуть продовжити випускати, визнавати та підтверджувати кваліфікаційні свідоцтва до 1 січня 2017 року відповідно до вимог цієї Директиви, які були чинні до 3 січня 2013 року.

До 1 січня 2017 року держави-члени можуть і надалі поновлювати та подовжувати чинність кваліфікаційних свідоцтв і підтверджень до них відповідно до вимог цієї Директиви, які були чинні до 3 січня 2013 року.

[▼В](#)

Стаття 31

Повідомлення

Держави-члени негайно передають Комісії тексти положень, ухвалених ними у сфері, яку регулює ця Директива.

Комісія повинна повідомляти про них інші держави-члени.

Стаття 32

Скасування

Директиву 2001/25/ЄС, зі змінами, внесеними директивами, переліченими в частині А додатка III, скасовано, без обмеження зобов'язань держав-членів щодо кінцевих строків транспозиції до національного права директив, визначених у частині В додатка III.

Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву і читати відповідно до кореляційної таблиці в додатку IV.

[▼M1](#) _____

[▼В](#)

Стаття 34

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

[▼M1](#)

ДОДАТОК I

ВИМОГИ КОНВЕНЦІЇ ПРО ПДНВ ДО ПІДГОТОВКИ, ЗАЗНАЧЕНІ У СТАТТІ 3

ГЛАВА I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Правила, зазначені в цьому додатку, доповнені обов'язковими положеннями, що містяться в частині А Кодексу ПДНВ, окрім правила VIII/2 глави VIII.

Будь-яке покликання на вимогу в правилі також є покликанням на відповідний розділ частини А Кодексу ПДНВ.

2. Частина А Кодексу ПДНВ містить стандарти компетентності, які повинні продемонструвати кандидати для видачі та подовження дії кваліфікаційних свідоцтв відповідно до положень Конвенції про ПДНВ. З метою уточнення взаємозв'язків між положеннями щодо альтернативної сертифікації глав VII та положеннями про сертифікацію глав II, III і IV, професійні якості, зазначені у стандартах компетентності, групуються за такими сімома функціями:

- (1) Навігація;
- (2) Вантажні роботи та складування;
- (3) Контроль функціонування судна та піклування про осіб на борту;
- (4) Суднове машинобудування;
- (5) Електротехніка, електроніка та автоматика;
- (6) Технічне обслуговування і ремонтні роботи;
- (7) Радіозв'язок;

на таких рівнях відповідальності:

- (1) Управлінський рівень;
- (2) Операційний рівень;
- (3) Рівень підтримки.

Функції та рівні відповідальності ідентифікують за підзаголовком у таблицях стандартів компетентності, наведеним у главах II, III та IV частини А Кодексу ПДНВ.

ГЛАВА II

КАПІТАН ТА ПАЛУБНА КОМАНДА

Правило II/1

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації осіб командного складу, відповідальних за навігаційну вахту на суднах валовою місткістю 500 тонн або більше

1. Кожна особа командного складу, відповідальна за навігаційну вахту, яка проходить службу на морському судні валовою місткістю 500 тонн або більше, повинна мати кваліфікаційне свідоцтво.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. бути віком не молодше 18 років;
  - 2.2. мати затверджений стаж морської служби не менше 12 місяців у рамках затвердженої програми підготовки, що включає навчання на борту, яка відповідає вимогам розділу A-II/1 Кодексу ПДНВ та яку задокументовано в затвердженій книжці обліку підготовки, або інакше мати затверджений стаж морської служби не менше 36 місяців;
  - 2.3. під час необхідної морської служби мати досвід виконання обов'язків вахтової служби на містку під наглядом капітана або кваліфікованої особи командного складу протягом періоду не менше шести місяців;
  - 2.4. відповідати застосовним вимогам правил у главі IV, залежно від випадку, для виконання передбачених обов'язків з радіозв'язку відповідно до Регламенту радіозв'язку;
  - 2.5. завершити затверджену освіту та підготовку й відповідати стандартам компетентності, зазначеним у розділі A-II/1 Кодексу ПДНВ; та
  - 2.6. відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 2 розділу A-VI/1, пунктах 1–4 розділу A-VI/2, пунктах 1–4 розділу A-VI/3 та пунктах 1–3 розділу A-VI/4 Кодексу ПДНВ.

Правило II/2

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації капітанів та старших помічників капітана на судах валовою місткістю 500 тонн або більше

Капітан та старший помічник на судах валовою місткістю 3 000 тонн або більше

1. Кожен капітан та старший помічник на морському судні валовою місткістю 3 000 тонн або більше повинен мати кваліфікаційне свідоцтво.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. відповідати вимогам до сертифікації як особа командного складу, відповідальна за навігаційну вахту на судах валовою місткістю 500 тонн або більше, та мати затверджений стаж морської служби на такій посаді:
    - 2.1.1. для сертифікації як старший помічник — не менше 12 місяців; та
    - 2.1.2. для сертифікації як капітан — не менше 36 місяців; однак, такий період може бути зменшено до не менше ніж 24 місяців, якщо не менше 12 місяців такої морської служби кандидат проходив службу як старший помічник; та
  - 2.2. завершити затверджену освіту та підготовку й відповідати зазначеному в розділі А-II/2 Кодексу ПДНВ стандарту компетентності для капітанів та старших помічників на судах валовою місткістю 3 000 тонн або більше.

Капітан та старший помічник на судах валовою місткістю від 500 до 3 000 тонн

3. Кожен капітан та старший помічник на морському судні валовою місткістю від 500 до 3 000 тонн повинен мати кваліфікаційне свідоцтво.
4. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 4.1. для сертифікації як старший помічник — відповідати вимогам до сертифікації особи командного складу, відповідальної за навігаційну вахту на судах валовою місткістю 500 тонн або більше;
  - 4.2. для сертифікації як капітан — відповідати вимогам до особи командного складу, відповідальної за навігаційну вахту на судах валовою місткістю 500 тонн або більше, та мати затверджений стаж морської служби не менше 36 місяців на такій посаді; однак, такий період може бути зменшено до не менше ніж 24 місяців, якщо не менше 12 місяців такої морської служби кандидат проходив службу як старший помічник; та
  - 4.3. пройти затверджену підготовку та відповідати стандартам компетентності, зазначеним у розділі А-II/2 Кодексу ПДНВ, до капітанів та старших помічників на судах валовою місткістю від 500 до 3 000 тонн.

Правило II/3

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації осіб командного складу, відповідальних за навігаційну вахту, та капітанів на судах валовою місткістю менше 500 тонн

Судна, що не задіяні у здійсненні прибережних рейсів

1. Кожна особа командного складу, відповідальна за навігаційну вахту, яка проходить службу на морському судні валовою місткістю менше 500 тонн, що не задіяне у здійсненні прибережних рейсів, повинна мати кваліфікаційне свідоцтво для суден валовою місткістю 500 тонн або більше.
2. Кожен капітан, який проходить службу на морському судні валовою місткістю менше 500 тонн, що не задіяне у здійсненні прибережних рейсів, повинен мати кваліфікаційне свідоцтво капітана для суден валовою місткістю від 500 до 3 000 тонн.

Судна, що задіяні у здійсненні прибережних рейсів

Особа командного складу, відповідальна за навігаційну вахту

3. Кожна особа командного складу, відповідальна за навігаційну вахту на морському судні валовою місткістю менше 500 тонн, що задіяне у здійсненні прибережних рейсів, повинна мати кваліфікаційне свідоцтво.
4. Кожен кандидат на сертифікацію як особа командного складу, відповідальна за навігаційну вахту на морському судні валовою місткістю менше 500 тонн, що задіяне у здійсненні прибережних рейсів, повинен:
  - 4.1. бути віком не молодше 18 років;

- 4.2. мати:
  - 4.2.1. завершену спеціальну підготовку, у тому числі мати належний період відповідної морської служби, як того вимагає держава-член; або
  - 4.2.2. затверджений стаж морської служби в палубній команді не менше 36 місяців;
- 4.3. відповідати застосовним вимогам правил глави IV, у відповідних випадках, для виконання призначених обов'язків з радіозв'язку відповідно до Регламенту радіозв'язку;
- 4.4. завершити затверджену освіту та підготовку й відповідати зазначеному в розділі А-II/3 Кодексу ПДНВ стандарту компетентності для осіб командного складу, відповідальних за навігаційну вахту на суднах валовою місткістю менше 500 тонн, що задіяні у здійсненні прибережних рейсів; та
- 4.5. відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 2 розділу А-VI/1, пунктах 1–4 розділу А-VI/2, пунктах 1–4 розділу А-VI/3 та пунктах 1–3 розділу А-VI/4 Кодексу ПДНВ.

Капітан

5. Кожен капітан, який проходить службу на морському судні валовою місткістю менше 500 тонн, що задіяне у здійсненні прибережних рейсів, повинен мати кваліфікаційне свідоцтво.
6. Кожен кандидат на сертифікацію як капітан на морському судні валовою місткістю менше 500 тонн, що задіяне у здійсненні прибережних рейсів, повинен:
  - 6.1. бути віком не молодше 20 років;
  - 6.2. мати затверджений стаж морської служби не менше 12 місяців як особа командного складу, відповідальна за навігаційну вахту;
  - 6.3. завершити затверджену освіту та підготовку і відповідати зазначеному в розділі А-II/3 Кодексу ПДНВ стандарту компетентності для капітанів на суднах валовою місткістю менше 500 тонн, що задіяні у здійсненні прибережних рейсів; та
  - 6.4. відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 2 розділу А-VI/1, пунктах 1–4 розділу А-VI/2, пунктах 1–4 розділу А-VI/3 та пунктах 1–3 розділу А-VI/4 Кодексу ПДНВ.

Звільнення

7. Адміністрація, якщо вона вважає розмір судна та умови його рейсу такими, що роблять застосування повних вимог цього правила та розділу А-II/3 Кодексу ПДНВ недоцільним або нездійсненним, може відповідним чином звільнити капітана або особу командного складу, відповідальну за навігаційну вахту, на такому судні або класі суден від деяких із цих вимог, при цьому вона повинна взяти до уваги безпеку всіх суден, що можуть здійснювати діяльність у тих самих водах.

Правило II/4

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації членів суднової команди, що входять до складу навігаційної вахти

1. Кожен член суднової команди, який входить до складу навігаційної вахти на морському судні валовою місткістю 500 тонн або більше, окрім членів суднової команди, що проходять підготовку, та членів суднової команди, чії обов'язки під час вахти несуть некваліфікований характер, повинен бути належним чином сертифікований для виконання таких обов'язків.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. бути віком не молодше 16 років;
  - 2.2. мати:
    - 2.2.1. затверджений стаж морської служби, у тому числі не менше шести місяців підготовки та досвіду; або
    - 2.2.2. завершену спеціальну підготовку, до виходу в море або на борту судна, у тому числі мати затверджений період морської служби не менше двох місяців; та
  - 2.3. відповідати стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-II/4 Кодексу ПДНВ.
3. Морська служба, підготовка та досвід, передбачені пунктами 2.2.1 та 2.2.2, повинні бути пов'язані з функціями навігаційної вахти та включати виконання обов'язків, здійснюваних під безпосереднім наглядом капітана, особи командного складу, відповідальної за навігаційну вахту, або кваліфікованого члена суднової команди.

Правило II/5

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації членів суднової команди у якості кваліфікованого моряка палубної команди

1. Кожен кваліфікований моряк палубної команди, який проходить службу на морському судні валовою місткістю 500 тонн або більше, повинен бути належним чином сертифікований.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. бути віком не молодше 18 років;
  - 2.2. відповідати вимогам до сертифікації члена суднової команди, що входить до складу навігаційної вахти;
  - 2.3. маючи кваліфікацію для служби на посаді члена суднової команди, що входить до складу навігаційної вахти, мати затверджений стаж морської служби в палубній команді:
    - 2.3.1. не менше 18 місяців; або
    - 2.3.2. не менше 12 місяців та мати завершену затверджену підготовку; та
  - 2.4. відповідати стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-II/5 Кодексу ПДНВ.
3. Кожна держава-член порівнює стандарти компетентності, які вона вимагала від кваліфікованих матросів для отримання свідоцтв, виданих до 1 січня 2012 року, із тими, що вказані для свідоцтва в розділі А-II/5 Кодексу ПДНВ, та визначає потребу, якщо така є, вимагати від такого персоналу підвищення їхньої кваліфікації.
4. До 1 січня 2017 року держава-член, яка також є стороною Конвенції Міжнародної організації праці про сертифікацію кваліфікованих матросів від 1946 року (№ 74), може й надалі поновлювати та продовжувати чинність свідоцтв і підтверджень до них відповідно до положень згаданої вище Конвенції.
5. Держави-члени можуть вважати моряків такими, що відповідають вимогам цього правила, якщо вони проходили службу на відповідній посаді в палубній команді протягом періоду не менше 12 місяців за останні 60 місяців до набуття чинності цією Директивою.

ГЛАВА III

МЕХАНІКО-СУДНОВА СЛУЖБА

Правило III/1

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації осіб командного складу, відповідальних за механіко-інженерну вахту в укомплектованому машинному відділенні, або призначених вахтових механіків у тимчасово неукомплектованому машинному відділенні

1. Кожна особа командного складу, відповідальна за механіко-інженерну вахту в укомплектованому машинному відділенні, або призначена вахтовим механіком у тимчасово неукомплектованому машинному відділенні, на морському судні, оснащеному головною енергетичною установкою з рушійною потужністю 750 кВт або більше, повинна мати кваліфікаційне свідоцтво.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. бути віком не молодше 18 років;
  - 2.2. пройти комбіновану практичну підготовку та мати затверджений стаж морської служби не менше 12 місяців як частину затвердженої програми підготовки, що включає навчання на борту, яка відповідає вимогам розділу А-III/1 Кодексу ПДНВ та яку задокументовано у затвердженій книжці обліку підготовки, або інакше мати завершену комбіновану практичну підготовку та мати затверджений стаж морської служби не менше 36 місяців, з яких не менше 30 місяців механіко-суднової морської служби;
  - 2.3. мати досвід виконання під час необхідної морської служби обов'язків вахтової служби в машинному відділенні під наглядом старшого механіка або кваліфікованого механіка протягом періоду не менше шести місяців;
  - 2.4. завершити затверджену освіту та підготовку і відповідати стандартам компетентності, зазначеним у розділі А-III/1 Кодексу ПДНВ; та
  - 2.5. відповідати стандартам компетентності, зазначеним у пункті 2 розділу А-VI/1, пунктах 1–4 розділу А-VI/2, пунктах 1–4 розділу А-VI/3 та пунктах 1–3 розділу А-VI/4 Кодексу ПДНВ.

Правило III/2

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації старших механіків та других механіків на судах, оснащених головною енергетичною установкою з рушійною потужністю 3 000 кВт або більше

1. Кожен старший механік та другий механік на морському судні, оснащеному головною енергетичною установкою з рушійною потужністю 3 000 кВт або більше, повинен мати кваліфікаційне свідоцтво.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. відповідати вимогам до сертифікації як особа командного складу, відповідальна за навігаційну вахту на морському судні, оснащеному головною енергетичною установкою з рушійною потужністю 750 кВт або більше, та мати затверджений стаж морської служби на такій посаді:
    - 2.1.1. для сертифікації як другий механік — не менше 12 місяців як кваліфікований механік; та
    - 2.1.2. для сертифікації як старший механік — не менше 36 місяців; однак, такий період може бути зменшено до не менше ніж 24 місяців, якщо не менше 12 місяців такої морської служби кандидат проходив службу як другий механік; та
  - 2.2. завершити затверджену освіту та підготовку й відповідати стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-III/2 Кодексу ПДНВ.

Правило III/3

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації старших механіків та других механіків на суднах, оснащених головною енергетичною установкою з рушійною потужністю від 750 кВт до 3 000 кВт

1. Кожен старший механік та другий механік на морському судні, оснащеному головною енергетичною установкою з рушійною потужністю від 750 до 3 000 кВт, повинен мати кваліфікаційне свідоцтво.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. відповідати вимогам до сертифікації як особа командного складу, відповідальна за механіко-інженерну вахту, та:
    - 2.1.1. для отримання сертифікації як другий механік — мати не менше 12 місяців затвердженого стажу морської служби як помічник механіка або механік; та
    - 2.1.2. для отримання сертифікації як старший механік — мати не менше 24 місяців затвердженого стажу морської служби, з яких не менше 12 місяців служби на посаді другого механіка; та
  - 2.2. завершити затверджену освіту та підготовку і відповідати стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-III/3 Кодексу ПДНВ.
3. Кожен механік, який має кваліфікацію для служби на посаді другого механіка на суднах, оснащених головною енергетичною установкою з рушійною потужністю 3 000 кВт або більше, може проходити службу на посаді старшого механіка на суднах, оснащених головною енергетичною установкою з рушійною потужністю менше 3 000 кВт, за умови, що його свідоцтво відповідним чином підтверджене.

Правило III/4

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації членів суднової команди, що входять до складу вахти в укомплектованому машинному відділенні, або призначені виконувати обов'язки в тимчасово неукомплектованому машинному відділенні

1. Кожен член суднової команди, який входить до складу вахти в машинному відділенні, або призначений виконувати обов'язки в тимчасово неукомплектованому машинному відділенні на морському судні, оснащеному головною енергетичною установкою з рушійною потужністю 750 кВт або більше, окрім членів суднової команди, що проходять підготовку, та членів суднової команди, чий обов'язки мають некваліфікований характер, повинен бути належним чином сертифікований для виконання таких обов'язків.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. бути віком не молодше 16 років;
  - 2.2. мати:
    - 2.2.1. затверджений стаж морської служби, у тому числі не менше шести місяців підготовки та досвіду; або
    - 2.2.2. завершену спеціальну підготовку, до виходу в море або на борту судна, у тому числі мати затверджений період морської служби не менше двох місяців; та
  - 2.3. відповідати стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-III/4 Кодексу ПДНВ.
3. Морська служба, підготовка та досвід, передбачені пунктами 2.2.1 та 2.2.2, повинні бути пов'язані з функціями механіко-інженерної вахти в машинному відділенні та включати виконання обов'язків, здійснюваних під безпосереднім наглядом кваліфікованого механіка або кваліфікованого члена суднової команди.

Правило III/5

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації членів суднової команди в якості моториста першого класу в укомплектованому машинному відділенні або призначених виконувати обов'язки в тимчасово неукомплектованому машинному відділенні

1. Кожен моторист першого класу, який проходить службу на морському судні, оснащеному головною енергетичною установкою з рушійною потужністю 750 кВт або більше, повинен бути належним чином сертифікований.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. бути віком не молодше 18 років;
  - 2.2. відповідати вимогам до сертифікації як член суднової команди, що входить до складу вахти в укомплектованому машинному відділенні, або призначений виконувати обов'язки в тимчасово неукомплектованому машинному відділенні;
  - 2.3. маючи кваліфікацію для служби на посаді члена суднової команди, що входить до складу механіко-інженерної вахти, мати затверджений стаж морської служби механіко-суднової морської служби:
    - 2.3.1. не менше 12 місяців; або
    - 2.3.2. не менше шести місяців, та мати завершену затверджену підготовку; та
  - 2.4. відповідати стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-III/5 Кодексу ПДНВ.
3. Кожна держава-член порівнює стандарти компетентності, яких вона вимагала від членів машинної команди для отримання свідоцтв, виданих до 1 січня 2012 року, із тими, що вказані для свідоцтва в розділі А-III/5 Кодексу ПДНВ, та визначає потребу, якщо така є, вимагати від такого персоналу підвищення їхньої кваліфікації.
4. Держави-члени можуть вважати моряків такими, що відповідають вимогам цього правила, якщо вони проходили механіко-суднову службу на відповідній посаді протягом періоду не менше 12 місяців за останні 60 місяців до набуття чинності цією Директивою.

Правило III/6

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації старшого електромеханіка

1. Кожен старший електромеханік, який проходить службу на морському судні, оснащеному головною енергетичною установкою з рушійною потужністю 750 кВт або більше, повинен мати кваліфікаційне свідоцтво.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. бути віком не молодше 18 років;
  - 2.2. пройти не менше 12 місяців комбінованої практичної фахової підготовки та мати затверджений стаж морської служби, з якого не менше шести місяців морської служби є частиною затвердженої програми підготовки, яка відповідає вимогам розділу А-III/6 Кодексу ПДНВ та яку задокументовано в затвердженій книжці обліку підготовки, або інакше завершити не менше 36 місяців комбінованої практичної фахової підготовки та мати затверджений стаж морської служби, з якого не менше 30 місяців припадає на механіко-суднову морську службу;
  - 2.3. завершити затверджену освіту та підготовку і відповідати стандартам компетентності, зазначеним у розділі А-III/6 Кодексу ПДНВ; та
  - 2.4. відповідати стандартам компетентності, зазначеним у пункті 2 розділу А-VI/1, пунктах 1–4 розділу А-VI/2, пунктах 1–4 розділу А-VI/3 та пунктах 1–3 розділу А-VI/4 Кодексу ПДНВ.
3. Кожна держава-член порівнює стандарти компетентності, яких вона вимагала від старших електромеханіків для отримання свідоцтв, виданих до 1 січня 2012 року, із тими, що зазначені для свідоцтв у розділі А-III/6 Кодексу ПДНВ, та визначає потребу вимагати від такого персоналу підвищення їхньої кваліфікації.
4. Держава-член може вважати моряків такими, що відповідають вимогам цього правила, якщо вони проходили службу на відповідній посаді на борту судна протягом періоду не менше 12 місяців за останні 60 місяців до набуття чинності цією Директивою, та відповідають стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-III/6 Кодексу ПДНВ.
5. Незважаючи на зазначені вище вимоги параграфів 1–4, держава-член може вважати належним чином кваліфіковану особу такою, що здатна виконувати певні функції розділу А-III/6.

Правило III/7

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації електрика

1. Кожен електрик, який проходить службу на морському судні, оснащеному головною енергетичною установкою із рушійною потужністю 750 кВт або більше, повинен бути належним чином сертифікований.
2. Кожен кандидат на сертифікацію повинен:
  - 2.1. бути віком не молодше 18 років;
  - 2.2. мати затверджений стаж морської служби, у тому числі не менше 12 місяців підготовки та досвіду; або
  - 2.3. пройти підготовку за затвердженою програмою, у тому числі мати підтверджений період морської служби не менше шести місяців; або
  - 2.4. мати кваліфікації, що відповідають рівням технічних компетентностей у таблиці А-III/7 Кодексу ПДНВ, та затверджений період морської служби не менше трьох місяців; та
  - 2.5. відповідати стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-III/7 Кодексу ПДНВ;
3. Кожна держава-член порівнює стандарти компетентності, яких вона вимагала від електриків для отримання свідоцтв, виданих до 1 січня 2012 року, із тими, що вказані для свідоцтва в розділі А-III/7 Кодексу ПДНВ, та визначає потребу, якщо така є, вимагати від такого персоналу підвищення їхньої кваліфікації.
4. Держава-член може вважати моряків такими, що відповідають вимогам цього правила, якщо вони проходили службу на відповідній посаді на борту судна протягом періоду не менше 12 місяців за останні 60 місяців до набуття чинності цієї Директивою, та відповідають стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-III/7 Кодексу ПДНВ.
5. Незважаючи на зазначені вище вимоги параграфів 1–4, держава-член може вважати належним чином кваліфікованою особою такою, що здатна виконувати певні функції розділу А-III/7.

ГЛАВА IV

РАДІОЗВ'ЯЗОК ТА РАДІООПЕРАТОРИ

Пояснювальна примітка

Обов'язкові положення щодо несення радіовакти визначені в Регламенті радіозв'язку та в СОЛАС 74, зі змінами. Положення щодо технічного обслуговування радіозв'язку викладені в СОЛАС 74, зі змінами, та в настановах, ухвалених Міжнародною морською організацією.

Правило IV/1

Застосування

1. За винятком випадків, передбачених у пункті 2, положення цієї глави застосовують до радіооператорів на судах, що працюють у Глобальній морській системі зв'язку під час лиха та для забезпечення безпеки мореплавства (ГМЗЛБ), як передбачено СОЛАС 74, зі змінами.
2. Радіооператори на судах, що не зобов'язані відповідати положенням ГМЗЛБ у главі IV СОЛАС 74, не зобов'язані відповідати положенням цієї глави. Тим не менше, радіооператори на таких судах зобов'язані відповідати Регламенту радіозв'язку. Держави-члени забезпечують, щоб стосовно таких радіооператорів було забезпечено видачу та визнання належних сертифікатів, передбачених Регламентом радіозв'язку.

Правило IV/2

Обов'язкові мінімальні вимоги до сертифікації радіооператорів ГМЗЛБ

1. Будь-яка особа, що виконує або відповідає за виконання обов'язків з радіозв'язку на судні, для якого передбачена участь у ГМЗЛБ, повинна мати належне свідоцтво щодо експлуатації ГМЗЛБ, видане або визнане державою-членом відповідно до положень Регламенту радіозв'язку.
2. Крім того, кожен кандидат на отримання кваліфікаційного свідоцтва відповідно до цього правила для служби на судні, на якому згідно з СОЛАС 74, зі змінами, повинна бути радіоустановка, повинен:
  - 2.1. бути віком не молодше 18 років; та
  - 2.2. завершити затверджену освіту та підготовку і відповідати стандарту компетентності, зазначеному в розділі А-IV/2 Кодексу ПДНВ.

ГЛАВА V

СПЕЦІАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ПІДГОТОВКИ ПЕРСОНАЛУ НА ПЕВНИХ ТИПАХ СУДЕН

Правило V/1-1

Обов'язкові мінімальні вимоги до підготовки та кваліфікацій капітанів, осіб командного складу та членів суднової команди на нафтових танкерах та танкерах-хімовозах

1. Особи командного складу та члени суднової команди, призначені виконувати конкретні завдання та обов'язки, пов'язані з вантажем або вантажним обладнанням на нафтових танкерах та танкерах-хімовозах, повинні мати сертифікат із базової підготовки до вантажних операцій на нафтових танкерах та танкерах-хімовозах.
2. Кожен кандидат на отримання сертифіката з базової підготовки щодо вантажних операцій на нафтових танкерах і танкерах-хімовозах, повинен пройти базову підготовку відповідно до положень розділу A-VI/1 Кодексу ПДНВ та:
  - 2.1. мати принаймні три місяці затвердженого стажу морської служби на нафтових танкерах та танкерах-хімовозах, а також відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 1 розділу A-V/1-1 Кодексу ПДНВ; або
  - 2.2. пройти затверджену базову підготовку до вантажних операцій на нафтових танкерах і танкерах-хімовозах та відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 1 розділу A-V/1-1 Кодексу ПДНВ.
3. Капітани, старші механіки, старші помічники, другі механіки та будь-які особи, які несуть безпосередню відповідальність за завантажування, розвантажування, нагляд за перевезеннями, обробку вантажу, очищення танків або інші операції, пов'язані з вантажем на нафтових танкерах, повинні мати сертифікат про підвищення кваліфікації для здійснення вантажних операцій на нафтовому танкері.
4. Кожен кандидат на отримання сертифіката про підвищення кваліфікації для здійснення вантажних операцій на нафтовому танкері повинен:
  - 4.1. відповідати вимогам до сертифікації з базової підготовки для здійснення вантажних операцій на нафтових танкерах та танкерах-хімовозах; та
  - 4.2. маючи кваліфікацію для сертифікації з базової підготовки для здійснення вантажних операцій на нафтових танкерах та танкерах-хімовозах, мати:
    - 4.2.1. щонайменше три місяці затвердженого стажу морської служби на нафтових танкерах; або
    - 4.2.2. щонайменше один місяць затвердженої підготовки на борту нафтових танкерів позаштатно, що включає принаймні три операції завантажування та три операції розвантажування, та яка задокументована в затвердженій книжці обліку підготовки, беручи до уваги настанови в розділі B-V/1 Кодексу ПДНВ; та
  - 4.3. завершити затверджене підвищення кваліфікації для здійснення вантажних операцій на нафтових танкерах та відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 2 розділу A-V/1-1 Кодексу ПДНВ.
5. Капітани, старші механіки, старші помічники, другі механіки та будь-які особи, які несуть безпосередню відповідальність за завантажування, розвантажування, нагляд за перевезеннями, обробку вантажу, очищення танків або інші операції, пов'язані з вантажем на танкерах-хімовозах, повинні мати сертифікат про підвищення кваліфікації для здійснення вантажних операцій на танкерах-хімовозах.
6. Кожен кандидат на отримання сертифіката про підвищення кваліфікації для здійснення вантажних операцій на танкері-хімовозі повинен:
  - 6.1. відповідати вимогам до сертифікації з базової підготовки для здійснення вантажних операцій на нафтових танкерах та танкерах-хімовозах; та
  - 6.2. маючи кваліфікацію для сертифікації з базової підготовки для здійснення вантажних операцій на нафтових танкерах та танкерах-хімовозах, мати:
    - 6.2.1. щонайменше три місяці затвердженого стажу морської служби на танкерах-хімовозах; або
    - 6.2.2. щонайменше один місяць затвердженої підготовки на борту танкерів-хімовозів позаштатно, що включає принаймні три операції завантажування та три операції розвантажування, та яка задокументована в затвердженій книжці обліку підготовки, беручи до уваги настанови в розділі B-V/1 Кодексу ПДНВ; та
  - 6.3. завершити затверджене підвищення кваліфікації для здійснення вантажних операцій на танкерах-хімовозах та відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 3 розділу A-V/1-1 Кодексу ПДНВ.
7. Держави-члени забезпечують, щоб свідоцтва фахівця були видані морякам, які мають кваліфікацію відповідно до параграфу 2, 4 або 6, у відповідних випадках, або щоб чинне кваліфікаційне свідоцтво

або свідоцтво фахівця було належним чином підтверджене.

Правило V/1-2

Обов'язкові мінімальні вимоги до підготовки та кваліфікацій капітанів, осіб командного складу та членів суднової команди на танкерах-газовозах для перевезення зрідженого газу

1. Особи командного складу та члени суднової команди, призначені виконувати конкретні завдання та обов'язки, пов'язані з вантажем або вантажним обладнанням на танкерах-газовозах зрідженого газу, повинні мати сертифікат із базової підготовки для здійснення вантажних операцій на танкерах-газовозах зрідженого газу.
2. Кожен кандидат на отримання сертифіката з базової підготовки для здійснення вантажних операцій на танкерах-газовозах зрідженого газу повинен завершити базову підготовку відповідно до положень розділу A-VI/1 Кодексу ПДНВ та:
  - 2.1. мати принаймні три місяці затвердженого стажу морської служби на танкерах-газовозах зрідженого газу та відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 1 розділу A-V/1-2 Кодексу ПДНВ; або
  - 2.2. пройти затверджену базову підготовку для здійснення вантажних операцій на танкері-газовозі зрідженого газу та відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 1 розділу A-V/1-2 Кодексу ПДНВ.
3. Капітани, старші механіки, старші помічники, другі механіки та будь-які особи, які несуть безпосередню відповідальність за завантажування, розвантажування, нагляд за перевезеннями, обробку вантажу, очищення танків або інші операції, пов'язані з вантажем на танкерах-газовозах зрідженого газу, повинні мати сертифікат про підвищення кваліфікації для здійснення вантажних операцій на танкері-газовозі зрідженого газу.
4. Кожен кандидат на отримання сертифіката про підвищення кваліфікації для здійснення вантажних операцій на танкері-газовозі зрідженого газу повинен:
  - 4.1. відповідати вимогам до сертифікації з базової підготовки для здійснення вантажних операцій на танкері-газовозі зрідженого газу; та
  - 4.2. маючи кваліфікацію для сертифікації з базової підготовки для здійснення вантажних операцій на танкері-газовозі зрідженого газу, мати:
    - 4.2.1. щонайменше три місяці затвердженого стажу морської служби на танкерах-газовозах зрідженого газу; або
    - 4.2.2. щонайменше один місяць затвердженої підготовки на борту танкерів-газовозів зрідженого газу поза штатом, що включає принаймні три операції завантажування та три операції розвантажування, та яка задокументована в затвердженій книжці обліку підготовки, беручи до уваги настанови в розділі B-V/1 Кодексу ПДНВ; та
  - 4.3. завершити затверджене підвищення кваліфікації для здійснення вантажних операцій на танкері-газовозі зрідженого газу та відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 2 розділу A-V/1-2 Кодексу ПДНВ.
5. Держави-члени забезпечують, щоб свідоцтва фахівця були видані морякам, які мають кваліфікацію відповідно до параграфу 2 або 4, у відповідних випадках, або щоб чинне кваліфікаційне свідоцтво або свідоцтво фахівця було належним чином підтверджене.

▼M2

Правило V/2

Обов'язкові мінімальні вимоги до підготовки та кваліфікацій капітанів, осіб командного складу, членів суднової команди та членів персоналу на пасажирських суднах

1. Це правило застосовують до капітанів, осіб командного складу, членів суднової команди та інших членів персоналу, які працюють на борту пасажирських суден, що задіяні у здійсненні міжнародних рейсів. Держави-члени визначають застосовність цих вимог до членів персоналу, які проходять службу на борту пасажирських суден, що задіяні у здійсненні внутрішніх рейсів.
2. Перед тим, як їм буде призначено обов'язки на борту, усі особи, які проходять службу на борту пасажирських суден, повинні відповідати вимогам пункту 1 розділу A-VI/1 Кодексу ПДНВ.
3. Капітани, члени командного складу, члени суднової команди та інші члени персоналу, які проходять службу на борту пасажирських суден, повинні пройти підготовку та бути ознайомлені з питаннями, які вимагаються параграфами 5–9 нижче, відповідно до їхніх посад, обов'язків та зобов'язань.

4. Капітани, члени командного складу, члени суднової команди та інші члени персоналу, яким необхідно пройти підготовку згідно з параграфами 7–9 нижче, повинні з інтервалами, що не перевищують п'ять років, проходити належну перепідготовку або повинні надавати доказ про досягнення необхідного стандарту компетентності протягом попередніх п'яти років.
5. Члени персоналу, що проходить службу на борту пасажирських суден, повинні бути ознайомлені з діями на випадок аварійних ситуацій відповідно до їхніх посад, обов'язків та зобов'язань, як зазначено в пункті 1 розділу A-V/2 Кодексу ПДНВ.
6. Члени персоналу, які безпосередньо обслуговують пасажирів у пасажирських приміщеннях на борту пасажирських суден, повинні пройти підготовку з безпеки, як зазначено в пункті 2 розділу A-V/2 Кодексу ПДНВ.
7. Капітани, особи командного складу та члени суднової команди, кваліфіковані відповідно до глав II, III та VII цього додатка, а також інші члени персоналу, призначені за судновим розкладом для надання допомоги пасажирам в аварійних ситуаціях на борту пасажирських суден, повинні пройти підготовку з управління неорганізованими масами людей, як зазначено в пункті 3 розділу A-V/2 Кодексу ПДНВ.
8. Капітани, старші механіки, старші помічники, другі механіки та будь-які особи, призначені в судновому розкладі відповідальними за безпеку пасажирів у аварійних ситуаціях на борту пасажирських суден, повинні пройти підготовку за затвердженою програмою з управління кризами та поведінкою людей, як зазначено в пункті 4 розділу A-V/2 Кодексу ПДНВ.
9. Капітани, старші механіки, старші помічники, другі механіки та всі особи, призначені безпосередньо відповідальними за посадку та висадку пасажирів, завантажування, розвантажування або закріплення вантажу чи закриття забортних отворів на борту пасажирських суден ро-ро, повинні пройти підготовку за затвердженою програмою з безпеки пасажирів, безпеки вантажу та забезпечення цілісності корпусу, як зазначено в пункті 5 розділу A-V/2 Кодексу ПДНВ.
10. Держави-члени забезпечують, щоб документальні докази про проходження підготовки були видані кожній особі, яка визнана кваліфікованою відповідно до параграфів 6–9 цього Регламенту.

▼M2

Правило V/3

Обов'язкові мінімальні вимоги до підготовки та кваліфікацій капітанів, осіб командного складу, членів суднової команди та членів персоналу на борту суден, що підпадають під дію Кодексу МКП

1. Це правило застосовують до капітанів, осіб командного складу, членів суднової команди та інших членів персоналу, які працюють на борту суден, що підпадають під дію Кодексу МКП.
2. Перед тим, як їм буде призначено обов'язки на борту суден, що підпадають під дію Кодексу МКП, моряки повинні пройти підготовку, передбачену параграфами 4–9 нижче, відповідно до їхніх посад, обов'язків та зобов'язань.
3. Усі моряки, які проходять службу на борту суден, що підпадають під дію Кодексу МКП, повинні перед тим, як їм буде призначено обов'язки на борту, пройти належне ознайомлення з конкретним судном та обладнанням на ньому, як зазначено в пункті (d) статті 14(1) цієї Директиви.
4. Моряки, відповідальні за призначені обов'язки з охорони, пов'язані з доглядом за паливом, його використанням або діями щодо палива в аварійних ситуаціях на борту суден, що підпадають під дію Кодексу МКП, повинні мати сертифікат з базової підготовки для проходження служби на суднах, що підпадають під дію Кодексу МКП.
5. Кожен кандидат на отримання сертифіката з базової підготовки для проходження служби на суднах, що підпадають під дію Кодексу МКП, повинен завершити базову підготовку відповідно до положень пункту 1 розділу A-V/3 Кодексу ПДНВ.
6. Моряки, відповідальні за призначені обов'язки з охорони, пов'язані з доглядом за паливом, його використанням або діями щодо палива в аварійних ситуаціях на борту суден, що підпадають під дію Кодексу МКП, яких було кваліфіковано та сертифіковано відповідно до пунктів 2 та 5 правила V/1-2, або пунктів 4 та 5 правила V/1-2 на танкерах-газовозах зрідженого газу, вважаються такими, що відповідають вимогам, вказаним у пункті 1 розділу A-V/3 Кодексу ПДНВ щодо базової підготовки для проходження служби на суднах, що підпадають під дію Кодексу МКП.
7. Капітани, механіки та всі члени персоналу, безпосередньою відповідальністю яких є догляд за паливом і паливними системами та їх використанням на борту суден, що підпадають під дію Кодексу МКП, повинні мати сертифікат про підвищення кваліфікації для проходження служби на суднах, що підпадають під дію Кодексу МКП.

8. Кожен кандидат на отримання сертифіката про підвищення кваліфікації для проходження служби на суднах, що підпадають під дію Кодексу МКП, повинен мати свідоцтво фахівця, описане в параграфі 4, а також:
  - 8.1. завершити затверджене підвищення кваліфікації для проходження служби на суднах, що підпадають під дію Кодексу МКП, та відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 2 розділу A-V/3 Кодексу ПДНВ; та
  - 8.2. мати принаймні один місяць затвердженого стажу морської служби, що включає принаймні три операції бункерування під час проходження служби на борту суден, що підпадають під дію Кодексу МКП. Дві з трьох операцій бункерування можуть бути замінені затвердженою підготовкою з операцій бункерування на симуляторі у складі підготовки, зазначеної в параграфі 8.1 вище.
9. Капітани, механіки та будь-які особи, безпосередньою відповідальністю яких є догляд за паливом та його використанням на борту суден, що підпадають під дію Кодексу МКП, яких було кваліфіковано та сертифіковано відповідно до стандартів компетентності, вказаних у пункті 2 розділу A-V/1-2 Кодексу ПДНВ, для проходження служби на танкерах-газовозах зрідженого газу, вважаються такими, що відповідають вимогам, вказаним у пункті 2 розділу A-V/3 Кодексу ПДНВ щодо підвищення кваліфікації для проходження служби на суднах, що підпадають під дію Кодексу МКП, якщо вони також:
  - 9.1. відповідають вимогам параграфу 6;
  - 9.2. відповідають вимогам щодо бункерування, наведеним у параграфі 8.2, або брали участь у здійсненні трьох вантажних операцій на борту танкера-газовоза зрідженого газу; та
  - 9.3. мають стаж морської служби тривалістю три місяці протягом попередніх п'яти років на борту:
    - 9.3.1. суден, що підпадають під дію Кодексу МКП;
    - 9.3.2. танкерів, які перевозять як вантаж паливо, що підпадає під дію Кодексу МКП; або
    - 9.3.3. суден, що використовують як паливо гази або паливо з низькою температурою спалаху.
10. Держави-члени забезпечують, щоб свідоцтва фахівця були видані морякам, які мають кваліфікацію відповідно до параграфу 4 або 7, у відповідних випадках.
11. Моряки, які мають свідоцтво фахівця відповідно до параграфу 4 або 7 вище, повинні з інтервалами, що не перевищують п'ять років, пройти належну перепідготовку або повинні надати доказ про досягнення необхідного стандарту компетентності протягом попередніх п'яти років.

Правило V/4

Обов'язкові мінімальні вимоги до підготовки та кваліфікацій капітанів та помічників капітана на борту суден, що експлуатуються в полярних водах

1. Капітани, старші помічники та особи командного складу, відповідальні за навігаційну вахту на суднах, що експлуатуються в полярних водах, повинні мати сертифікат з базової підготовки для служби на борту суден, що експлуатуються в полярних водах, як цього вимагає Полярний кодекс.
2. Кожен кандидат на отримання сертифіката з базової підготовки для проходження служби на суднах, що експлуатуються в полярних водах, повинен мати завершену затверджену базову підготовку для проходження служби на суднах, що експлуатуються в полярних водах, та відповідати стандарту компетентності, вказаному в пункті 1 розділу A-V/4 Кодексу ПДНВ.
3. Капітани та старші помічники на суднах, що експлуатуються в полярних водах, повинні мати сертифікат про підвищення кваліфікації для служби на борту суден, що експлуатуються в полярних водах, як цього вимагає Полярний кодекс.
4. Кожен кандидат на отримання сертифіката про підвищення кваліфікації для служби на борту суден, що експлуатуються в полярних водах, повинен:
  - 4.1. відповідати вимогам до сертифікації з базової підготовки для служби на борту суден, що експлуатуються в полярних водах;
  - 4.2. мати затверджений стаж морської служби тривалістю два місяці в палубній команді на управлінському рівні або під час виконання обов'язків вахтової служби на операційному рівні в межах полярних вод або на іншій еквівалентній затвердженій морській службі; та
  - 4.3. завершити затверджене підвищення кваліфікації для служби на суднах, що експлуатуються в полярних водах, та відповідати стандарту компетентності, зазначеному в пункті 2 розділу A-V/4 Кодексу ПДНВ.
5. Держави-члени забезпечують, щоб свідоцтва фахівця були видані морякам, які мають кваліфікацію відповідно до параграфу 2 або 4, у відповідних випадках.

6. До 1 липня 2020 року моряки, які розпочали проходження затвердженої морської служби в полярних водах до 1 липня 2018 року, повинні мати змогу підтвердити, що вони відповідають вимогам параграфа 2, шляхом:
  - 6.1. завершення затвердженої морської служби на борту судна, що експлуатується в полярних водах, або еквівалентної морської служби з виконанням обов'язків у палубній команді на операційному або управлінському рівні протягом періоду принаймні три місяці в сукупності в межах попередніх п'яти років; або
  - 6.2. успішного завершення курсу підготовки, організованого відповідно до настанов щодо підготовки, затверджених Міжнародною морською організацією для суден, що експлуатуються в полярних водах.
7. До 1 липня 2020 року моряки, які розпочали проходження затвердженої морської служби в полярних водах до 1 липня 2018 року, повинні мати змогу підтвердити, що вони відповідають вимогам параграфа 4, шляхом:
  - 7.1. завершення затвердженої морської служби на борту судна, що експлуатується в полярних водах, або еквівалентної морської служби з виконанням обов'язків в палубній команді на управлінському рівні протягом періоду принаймні три місяці в сукупності в межах попередніх п'яти років; або
  - 7.2. успішного завершення курсу підготовки, що відповідає настановам щодо підготовки, затвердженим Міжнародною морською організацією для суден, що експлуатуються в полярних водах, та завершення затвердженої морської служби на борту судна, що експлуатується в полярних водах, або еквівалентної морської служби з виконанням обов'язків у палубній команді на управлінському рівні протягом періоду принаймні два місяці в сукупності в межах попередніх п'яти років.

▼M1

ГЛАВА VI

ФУНКЦІЇ, ПОВ'ЯЗАНІ З АВАРІЙНИМИ СИТУАЦІЯМИ, ОХОРОНОЮ ПРАЦІ, БЕЗПЕКОЮ, МЕДИЧНИМ ДОГЛЯДОМ ТА ПОРЯТУНКОМ

Правило VI/1

Обов'язкові мінімальні вимоги для ознайомлення, базової підготовки та інструктажу всіх моряків у сфері правил безпеки

1. Моряки повинні пройти ознайомлення та базову підготовку або інструктаж відповідно до розділу A-VI/1 Кодексу ПДНВ, та повинні відповідати належному стандарту компетентності, визначеному в зазначеному розділі.
2. Якщо базова підготовка не входить до кваліфікації для видачі свідоцтва, має бути видане свідоцтво фахівця, яке свідчить, що його володілець пройшов курс з базової підготовки.

Правило VI/2

Обов'язкові мінімальні вимоги до видачі свідоцтв фахівця для роботи на рятувальних плавучих засобах, рятувальних човнах та швидкісних рятувальних човнах

1. Кожен кандидат на отримання свідоцтва фахівця для роботи на рятувальних плавучих засобах, рятувальних човнах та швидкісних рятувальних човнах повинен:
  - 1.1. бути віком не молодше 18 років;
  - 1.2. мати затверджений стаж морської служби не менше 12 місяців або пройти затверджений курс підготовки та мати затверджений стаж морської служби не менше шести місяців; та
  - 1.3. відповідати стандарту компетентності для свідоцтва фахівця для роботи на рятувальних плавучих засобах та човнах, який визначено в пунктах 1–4 розділу A-VI/2 Кодексу ПДНВ.
2. Кожен кандидат на отримання свідоцтва фахівця для роботи на швидкісних рятувальних човнах повинен:
  - 2.1. мати свідоцтво фахівця для роботи на рятувальних плавучих засобах та човнах, окрім швидкісних рятувальних човнів;
  - 2.2. пройти затверджений курс підготовки; та
  - 2.3. відповідати стандарту компетентності для свідоцтв фахівця для роботи на швидкісних рятувальних човнах, який визначено в пунктах 7–10 розділу A-VI/2 Кодексу ПДНВ.

Правило VI/3

Обов'язкові мінімальні вимоги до підготовки з удосконаленого пожежогасіння

1. Моряки, призначені контролювати протипожежні операції, повинні успішно пройти курс підвищення кваліфікації з технік пожежогасіння з особливим акцентом на організації, тактиці та командуванні відповідно до положень пунктів 1–4 розділу А-VI/3 Кодексу ПДНВ, та повинні відповідати стандарту компетентності, визначеному в зазначених положеннях.
2. Якщо підготовка фахівців з удосконаленого пожежогасіння не входить до кваліфікацій для видачі свідоцтва, видається свідоцтво фахівця, яке засвідчує, що його володілець пройшов курс підготовки з удосконаленого пожежогасіння.

Правило VI/4

Обов'язкові мінімальні вимоги щодо надання першої медичної допомоги та медичного догляду

1. Моряки, призначені для надання першої медичної допомоги на борту судна, повинні відповідати стандарту компетентності з надання першої медичної допомоги, який зазначено в пунктах 1, 2 та 3 розділу А-VI/4 Кодексу ПДНВ.
2. Моряки, призначені відповідальними за медичний догляд на борту судна, повинні відповідати стандарту компетентності з медичного догляду на борту суден, який зазначено в пунктах 4, 5 та 6 розділу А-VI/4 Кодексу ПДНВ.
3. Якщо підготовка з надання першої медичної допомоги або медичного догляду не входить до кваліфікацій для видачі свідоцтва, видається свідоцтво фахівця, яке вказує на те, що володілець пройшов курс підготовки з надання першої медичної допомоги та медичного догляду.

Правило VI/5

Обов'язкові мінімальні вимоги щодо видачі свідоцтв фахівця для осіб командного складу, відповідальних за охорону судна

1. Кожен кандидат на отримання свідоцтва фахівця як особа командного складу, відповідальна за охорону судна, повинен:
  - 1.1. мати затверджений стаж морської служби не менше 12 місяців або мати досвід належної морської служби та знання судноплавних операцій; та
  - 1.2. відповідати стандарту компетентності для свідоцтва фахівця як особа командного складу, відповідальна за охорону судна, який визначено в пунктах 1–4 розділу А-VI/5 Кодексу ПДНВ.
2. Держави-члени забезпечують, щоб свідоцтва фахівця були видані кожній особі, яка визнана кваліфікованою відповідно до умов цього правила.

Правило VI/6

Обов'язкові мінімальні вимоги до підготовки та навчання з питань безпеки для всіх моряків

1. Моряки повинні ознайомитися з питаннями безпеки та пройти підготовку або інструктаж щодо розуміння техніки безпеки відповідно до пунктів 1–4 розділу А-VI/6 Кодексу ПДНВ, та повинні відповідати належному стандарту компетентності, визначеному в зазначених параграфах.
2. Якщо підготовка з техніки безпеки не входить до кваліфікації для видачі свідоцтва, має бути видане свідоцтво фахівця, яке засвідчує, що володілець пройшов курс підготовки з техніки безпеки.
3. Кожна держава-член порівнює підготовку або інструктаж щодо безпеки, якої вона вимагає від моряків, які мають або можуть підтвердити кваліфікації до набуття чинності цією Директивою, із тими, що зазначені в пункті 4 розділу А-VI/6 Кодексу ПДНВ, та визначає потребу вимагати від таких моряків підвищення їхньої кваліфікації.

Моряки з призначеними обов'язками щодо забезпечення безпеки

4. Моряки з призначеними обов'язками щодо забезпечення безпеки повинні відповідати стандарту компетентності, який зазначено в пунктах 6–8 розділу А-VI/6 Кодексу ПДНВ.
5. Якщо підготовка з призначених обов'язків щодо забезпечення безпеки не входить до кваліфікацій для видачі свідоцтва, має бути видане свідоцтво фахівця, яке засвідчує, що його володілець пройшов курс підготовки з призначених обов'язків щодо забезпечення безпеки.
6. Кожна держава-член порівнює стандарти підготовки з питань безпеки, яких вона вимагає від моряків із призначеними обов'язками щодо забезпечення безпеки, які мають або можуть підтвердити кваліфікації до набуття чинності цією Директивою, із тими, що зазначені в пункті 8 розділу А-VI/6 Кодексу ПДНВ, та визначає потребу вимагати від таких моряків підвищення їхньої кваліфікації.

ГЛАВА VII

АЛЬТЕРНАТИВНА СЕРТИФІКАЦІЯ

Правило VII/1

Видача альтернативних свідоцтв

1. Незважаючи на вимоги до сертифікації, встановлені у главах II і III цього додатка, держави-члени можуть вирішити видавати або дозволяти видавати інші свідоцтва, ніж згадані у правилах зазначених глав, за умови, що:
  - 1.1. функції та рівні відповідальності, зазначені у таких свідоцтвах та підтвердженнях до них, відібрані з-поміж та ідентичні тим, що містяться в розділах А-II/1, А-II/2, А-II/3, А-II/4, А-II/5, А-III/1, А-III/2, А-III/3, А-III/4, А-III/5 та А-IV/2 Кодексу ПДНВ;
  - 1.2. кандидати завершили затверджену освіту та підготовку і відповідають вимогам до стандартів компетентності, які передбачено у відповідних розділах Кодексу ПДНВ та викладені в розділі А-VII/1 цього Кодексу, для функцій та рівнів, що повинні бути зазначені у свідоцтвах та підтвердженнях свідоцтв;
  - 1.3. кандидати пройшли затверджену морську службу, що є належною для виконання функцій та рівнів, які мають бути зазначені у свідоцтві. Мінімальна тривалість морської служби повинна бути еквівалентною тривалості морської служби, передбаченої у главах II і III цього додатка. Однак, мінімальна тривалість морської служби повинна бути не меншою, ніж передбачено у розділі А-VII/2 Кодексу ПДНВ;
  - 1.4. кандидати на сертифікацію, які повинні виконувати функцію навігації на операційному рівні, повинні відповідати застосовним вимогам правил у главі IV, у відповідних випадках, для виконання призначених обов'язків з радіозв'язку відповідно до Регламенту радіозв'язку;
  - 1.5. свідоцтва видають відповідно до вимог статті 5 цієї Директиви та положень, визначених у главі VII Кодексу ПДНВ.
2. Жодне свідоцтво не повинно бути видане на підставі цієї глави, якщо держава-член не передала Комісії інформацію, передбачену Конвенцією про ПДНВ.

Правило VII/2

Сертифікація моряків

Кожен моряк, який виконує будь-яку функцію або групу функцій, зазначених у таблицях А-II/1, А-II/2, А-II/3, А-II/4 або А-II/5 глави II, або в таблицях А-III/1, А-III/2, А-III/3, або А-III/4, або А-III/5 глави III, або А-IV/2 глави IV Кодексу ПДНВ, повинен мати кваліфікаційне свідоцтво або, у належних випадках, свідоцтво фахівця.

Правило VII/3

Принципи, що регулюють видачу альтернативних свідоцтв

1. Держава-член, яка вирішує видавати або дозволити видавати альтернативні свідоцтва, повинна забезпечити дотримання таких принципів:
  - 1.1. жодна система альтернативної сертифікації не може бути впроваджена, якщо вона не забезпечує рівня безпеки на морі та не має превентивного ефекту щодо забруднення, принаймні еквівалентного тому, що передбачений іншими главами; та
  - 1.2. будь-яке положення щодо альтернативної сертифікації, вчинене на підставі цієї глави, має забезпечувати взаємозаміну свідоцтв із тими, що видані відповідно до інших глав.
2. Принцип взаємозаміни в пункті 1 має гарантувати, що:
  - 2.1. моряки, сертифіковані згідно з положеннями глав II та/або III, та ті, яких сертифіковано відповідно до глави VII, здатні проходити службу на судах, які мають або традиційну, або інші форми судової організації; та
  - 2.2. моряків не навчають для роботи у специфічних організаційних механізмах на борту судна в такий спосіб, що міг би зашкодити їхній здатності застосувати свої навички в інших місцях.
3. Під час видачі будь-якого свідоцтва згідно з положеннями цієї глави необхідно враховувати такі принципи:
  - 3.1. видача альтернативних свідоцтв не повинна бути використана сама по собі:
    - 3.1.1. для зменшення чисельності екіпажу на борту;
    - 3.1.2. для погіршення професійної етики або «зменшення рівня кваліфікації» моряків; або
    - 3.1.3. для обґрунтування призначення одного й того самого володільця свідоцтва виконувати комбіновані обов'язки вахтового механіка та чергового помічника капітана протягом будь-якої конкретної вахти; та

- 3.2. капітаном має бути призначена особа, що здійснює командування, а на правовий статус та повноваження капітана та інших не повинна негативно впливати імплементація будь-якого організаційного механізму альтернативної сертифікації.
4. Принципи, що містяться в пунктах 1 та 2, повинні забезпечувати збереження компетентності як помічника капітана, так і механіка.

▼В

ДОДАТОК II

КРИТЕРІЇ ДЛЯ ВИЗНАННЯ ТРЕТІХ КРАЇН, ЯКІ ЗГІДНО ЗІ СТАТТЕЮ 19(2) ВИДАЛИ СВДОЦТВО АБО ВІД ІМЕНІ ЯКИХ СВДОЦТВО ВИДАЛИ УПОВНОВАЖЕНІ НИМИ СУБ'ЄКТИ

1. Третя країна повинна бути стороною Конвенції про ПДНВ.
2. Третя країна повинна бути визнана Комітетом з безпеки на морі як така, що продемонструвала повне та беззастережне виконання положень Конвенції про ПДНВ.

▼М1

3. Комісія, за підтримки Європейського агентства морської безпеки та з можливим залученням будь-якої відповідної держави-члена, підтвердила шляхом оцінювання такої сторони, яке може включати інспектування засобів та процедур, повне дотримання вимог Конвенції про ПДНВ щодо стандартів компетентності, підготовки, сертифікації та стандартів якості.

▼В

4. Держава-член під час процесу погодження угоди з відповідною третьою країною повинна негайно повідомляти про будь-яку суттєву зміну в механізмах підготовки та сертифікації, що передбачені згідно з Конвенцією про ПДНВ.
5. Держава-член повинна запровадити інструменти для забезпечення того, щоб моряки, які подають на визнання сертифікати щодо посадових обов'язків управлінського рівня, мали належні знання морського законодавства держави-члена, відповідні посадовим обов'язкам, які їм дозволено виконувати.
6. Якщо держава-член бажає доповнити оцінювання компетентності третьої країни оцінюванням певних закладів, що здійснюють морську підготовку, вона повинна діяти відповідно до положень розділу А-І/6 Кодексу ПДНВ.

ДОДАТОК III

ЧАСТИНА А

**Скасована Директива зі списком подальших змін
(зазначено у статті 32)**

Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/25/ЄС (ОВ L 136, 18.05.2001, с. 17).	
Директива	тільки

Європейського Парламенту і Ради 2002/84/ЄС (ОВ L 324, 29.11.2002, с. 53).	стаття 11
Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/103/ЄС (ОВ L 326, 13.12.2003, с. 28).	
Директива Комісії 2005/23/ЄС (ОВ L 62, 09.03.2005, с. 14)	
Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/45/ЄС (ОВ L 255, 30.09.2005, с. 160).	тільки стаття 4

ЧАСТИНА В

Список кінцевих строків транспозиції до національного права (зазначено у статті 32)

Директива	Кінцевий строк для транспозиції
2002/84/ЄС	23 листопада 2003 року
2003/103/ЄС	14 травня 2005 року
2005/23/ЄС	29 вересня 2005 року
2005/45/ЄС	20 жовтня 2007 року

ДОДАТОК IV

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 2001/25/ЄС	Ця Директива
Стаття 1	Стаття 1

Стаття 2, вступні слова	Стаття 2, вступні слова
Стаття 2, з першого по четвертий абзац	Стаття 2 (a)–(d)
Статті 3–7	Статті 3–7
Стаття 7а	Стаття 8
Стаття 8	Стаття 9
Стаття 9(1), вступне формулювання	Стаття 10(1), вступне формулювання першого підпараграфа
Стаття 9(1)(a) та (b)	Стаття 10(1), перший підпараграф (a) та (b)
Стаття 9(1)(c), перше речення	Стаття 10(1), перший підпараграф (c)
Стаття 9(1)(c), друге речення	Стаття 10(1), другий підпараграф
Стаття 9(1)(d)	Стаття 10(1), перший підпараграф (d)
Стаття 9(2) та (3)	Стаття 10(2) та (3)
Стаття 10	Стаття 11
Стаття 11	Стаття 12
Стаття 12	Стаття 13
Стаття 13	Стаття 14
Стаття 14	Стаття 15
Стаття 15	Стаття 16
Стаття 16(1), вступна фраза	Стаття 17(1), вступна фраза
Стаття 16(1), з першого по четвертий абзац	Стаття 17(1)(a)–(d)
Стаття 16(2), вступне формулювання	Стаття 17(2), вступне формулювання
Стаття 16(2)(a) (1) та (2)	Стаття 17(2)(a) (i) та (ii)

Стаття 16(2) (b) та (c)	Стаття 17(2) (b) та (c)
Стаття 16(2)(d) (1) та (2)	Стаття 17(2)(d)(i) та (ii)
Стаття 16(2)(d) (3)(i) та (ii)	Стаття 17(2)(d) (iii), перший та другий абзац
Стаття 16(2)(e)	Стаття 17(2)(e)
Стаття 16(2)(f) (1)–(5)	Стаття 17(2)(f) (i)–(v)
Стаття 16(2)(g)	Стаття 17(2)(g)
Стаття 17	Стаття 18
Стаття 18(1) та (2)	–
Стаття 18(3), вступна фраза	Стаття 19(1)
Стаття 18(3)(a)	Стаття 19(2)
Стаття 18(3)(b)	Стаття 19(3), перший підпараграф
Стаття 18(3)(c)	Стаття 19(3), другий підпараграф
Стаття 18(3)(d)	Стаття 19(4)
Стаття 18(3)(e)	Стаття 19(5)
Стаття 18(3)(f)	Стаття 19(6)
Стаття 18(4)	Стаття 19(7)
Стаття 18a(1), перше та друге речення	Стаття 20(1), перший та другий підпараграф
Стаття 18a(2), перше та друге речення	Стаття 20(2), перший та другий підпараграф
Стаття 18a(3)–(5)	Стаття 20(3)–(5)
Стаття 18a(6), перше та друге речення	Стаття 20(6), перший та другий підпараграф
Стаття 18a(7)	Стаття 20(7)
Стаття 18b	Стаття 21
Стаття 19	Стаття 22
Стаття 20(1),	Стаття 23(1),

вступні слова	вступні слова
Стаття 20(1), перший та другий абзац	Стаття 23(1)(a) та (b)
Стаття 20(2), вступні слова	Стаття 23(2), вступні слова
Стаття 20(2), з першого по шостий абзац	Стаття 23(2)(a)–(f)
Стаття 20(3)	Стаття 23(3)
Стаття 21	Стаття 24
Стаття 21а	Стаття 25
–	Стаття 26(1)
Стаття 21b, перше речення	Стаття 26(2), перший підпараграф
Стаття 21b, друге речення	Стаття 26(2), другий підпараграф
Стаття 22(1), перше речення	Стаття 27(1), перший підпараграф
Стаття 22(1), друге речення	Стаття 27(1), другий підпараграф
–	Стаття 27(1), третій підпараграф
Стаття 22(3) та (4)	Стаття 27(2) та (3)
Стаття 23(1) та (2)	Стаття 28(1) та (2)
–	Стаття 28(3)
Стаття 23(3)	–
Стаття 24(1) та (2)	–
Стаття 24(3)(1) та (2)	Стаття 29(a) та (b)
Стаття 25	Стаття 30
Стаття 26, перше речення	Стаття 31, перший параграф
Стаття 26, друге речення	Стаття 31, другий параграф
Стаття 27	Стаття 32
Стаття 28	Стаття 33

Стаття 29	Стаття 34
Додатки I та II	Додатки I та II
Додаток III	—
Додаток IV	—
—	Додаток III
—	Додаток IV

▼MI

ДОДАТОК V

ТИП ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ЇЇ ПОВІДОМЛЯЮТЬ КОМІСІЇ ДЛЯ ЦІЛЕЙ СТАТИСТИКИ

1. У разі покликання на цей додаток, для всіх кваліфікаційних свідоцтв або підтверджень, що засвідчують їх видачу, та всіх підтверджень, що засвідчують визнання кваліфікаційних свідоцтв, виданих іншими країнами, повинна бути надана вказана нижче інформація, зазначена в пункті 9 розділу A-I/2 Кодексу ПДНВ, та пункти, позначені (*), надають в анонімізованій формі, як передбачено статтею 25a(3):

Кваліфікаційні свідоцтва (КС)/ Підтвердження, що засвідчують їх видачу (EaI):

- єдиний ідентифікаційний номер моряка, якщо наявний (*),
- ім'я моряка (*),
- дата народження моряка,
- громадянство моряка,
- стать моряка,
- підтверджений номер КС (*),
- номер EaI (*),
- посада (посади),
- дата видачі або остання дата подовження дії документа,
- дата закінчення строку дії,
- статус свідоцтва,
- обмеження.

Підтвердження, що засвідчують визнання кваліфікаційних свідоцтв, виданих іншими країнами (EaR):

- єдиний ідентифікаційний номер моряка, якщо наявний (*),
- ім'я моряка (*),
- дата народження моряка,
- громадянство моряка,
- стать моряка,
- країна, яка видала оригінальне КС,
- оригінальний номер КС (*),
- номер EaR (*),
- посада (посади),
- дата видачі або остання дата подовження дії документа,
- дата закінчення строку дії,
- статус підтвердження,

— обмеження.

2. Держави-члени можуть на добровільній основі надавати інформацію про свідоцтва фахівця (СФ), видані членам суднової команди відповідно до глав II, III та VII додатка до Конвенції про ПДНВ, зокрема таку:

— єдиний ідентифікаційний номер моряка, якщо наявний (*),

— ім'я моряка (*),

— дата народження моряка,

— громадянство моряка,

— стать моряка,

— номер СФ (*),

— посада (посади),

— дата видачі або остання дата подовження дії документа,

— дата закінчення строку дії,

— статус СФ.

(¹) ОВ L 324, 29.11.2002, с. 1.

(²) ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13.